

Biuletyn Informacyjny

TECHNIKA i USC

Nr 1 (62)
I kwartał 2010
cena 15,00 zł
ISSN 1425-2872

UZNANIE OJCOSTWA W USC

**NARODOWY REJESTR
CYWILNY W MEKSYKU**

W NUMERZE

REJESTRACJA W MEKSYKU

LUIS MAURICIO FIGUEROA GUTIÉRREZ

- 4 PROGRAM UTWORZENIA NARODOWEGO REJESTRU CYWILNEGO I JEDNEGO DOKUMENTU TOŻSAMOŚCI OSOBY

SZKOLENIA

EDMUND OLCZAK

- 8 MAJOWE SZKOLENIE W KRAKOWIE

MEDALE ZA DŁUGOLETNIENIE ...

SŁAWOMIR WOJCIECHOWSKI

- 9 A JEDNAK WOJEWODA

ZŁOTE GODY

GRAŻYNA BARTOSZUK

- 10 ZŁOTE GODY W REJOWCU FABRYCZNYM

UZNANIE OJCOSTWA W USC

KRYSTYNA GŁADYCH

- 11 UZNANIE OJCOSTWA PRZED KIEROWNIKIEM USC

USTAWA O ZMIANIE IMIENIA I NAZWISKA

PRZEMYSŁAW WYPYCH

- 14 NOWA USTAWA O ZMIANIE IMIENIA I NAZWISKA (II)

GALERIA USC

- 19 GALERIA USC - WŁODAWA

TECHNIKA I PESEL

JAN KRZYSZTOF WOJTALA

- I ZMIANY URZĘDOWYCH NAZW MIEJSCOWOŚCI A PROBLEMY Z MINIMALNYMI WYMAGANIAMI DLA REJESTRÓW PUBLICZNYCH

WŁADYSŁAW PENAR

- III ZIELONA GÓRA W EUROPEJSKIEJ SIECI

PROGRAM UTWORZENIA NARODOWEGO REJESTRU CYWILNEGO I JEDNEGO DOKUMENTU TOŻSAMOŚCI OSOBY

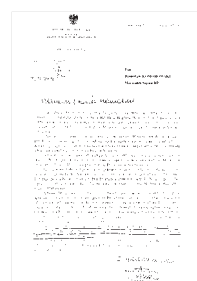

(...) Meksyk w okresie kolonii był jednym z królestw Nowej Hiszpanii i miał formę państwa unitarnego. Wraz z niepodległością zdecydowano się przyjąć formę federalną państwa i rozdzielono to, co było zjednoczone. W przypadku Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej federalizm miał charakter ruchu dośrodkowego; w przypadku Meksyku – ruchu odśrodkowego.

str. 4

A JEDNAK WOJEWODA

W nawiązaniu do artykułu zamieszczonego w numerze 2 (59) biuletynu TECHNIKA i USC z 2009 roku, poruszającego kwestię odpowiedzialności za wypełnianie wniosków o nadanie Medali za Długoletnie Pożycie Małżeńskie, pragnę przedstawić oficjalne stanowisko Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji zawarte w odpowiedzi na zapytanie poselskie.

str. 9

UZNANIE OJCOSTWA PRZED KIEROWNIKIEM URZĘDU STANU CYWILNEGO

Uznanie ojcostwa następuje, gdy mężczyzna od którego dziecko pochodzi, oświadczy przed kierownikiem urzędu stanu cywilnego, że jest ojcem dziecka, a matka dziecka potwierdzi jednocześnie albo w ciągu trzech miesięcy od dnia oświadczenia mężczyzny, że ojcem dziecka jest ten mężczyzna (art.73 § 1).

str. 11

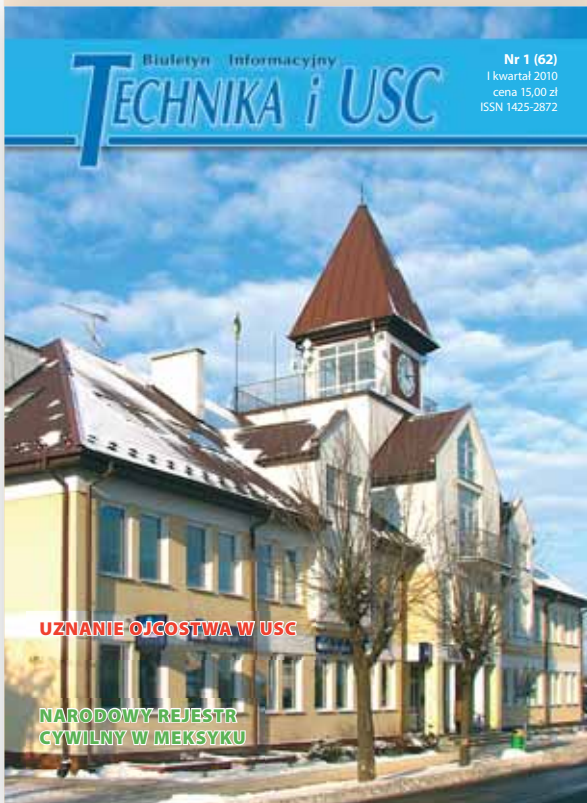
NOWA USTAWA O ZMIANIE IMIENIA I NAZWISKA (II)

Najwięcej bodaj krytycznych uwag budzi art. 8 ustawy, regulujący kwestię wpływu zmiany nazwiska rodziców (jednego z rodziców) na nazwisko małoletnich dzieci oraz dzieci, które urodzą się małżonkom już po administracyjnej zmianie ich nazwiska.

str. 14

Na 1. str. okładki - Siedziba USC we Włodawie (foto: G. Samek)

OGÓLNOPOLSKI BIULETYN INFORMACYJNY DLA URZĘDÓW STANU CYWILNEGO

NR 1 (62), I kwartał 2010 r.

REDAKTOR NACZELNY – Władysław PENAR

REDAKCJA

Wiesława OGULEWICZ – e-mail: biuletyn@technika.gliwice.pl
ZG SUSC

ADRES REDAKCJI

ul. Toszecka 2, 44-102 Gliwice
tel. 0-32 338 38 25, faks 0-32 338 38 01
e-mail: pth@technika.gliwice.pl

OPRACOWANIE GRAFICZNE – Barbara CABAN

SKŁAD I PRZYGOTOWANIE DO DRUKU – Andrzej DĘBICKI

DRUK – AW „Kaligraf”, ul. Chorzowska 44 b, 44-100 Gliwice

Nakład 2300 egz. Niniejszy numer zamknięto 23 lutego 2010 r.

WYDAWCA I KOLPORTER

Przedsiębiorstwo Techniczno-Handlowe
„TECHNIKA” sp. z o.o., ul. Toszecka 2, 44-102 Gliwice
tel. 0-32 338 38 00, faks 0-32 338 38 01

Cena 1 egzemplarza kwartalnika „TECHNIKA i USC”
wynosi w 2010 r. 15,00 zł. PTH TECHNIKA prowadzi
sprzedaż biuletynu na zasadzie prenumeraty rocznej.
Cena rocznej prenumeraty wynosi w 2010 r. 60,00 zł.

Prenumerata przyjmowana jest na podstawie wpłaty
dokonanej na konto PTH „TECHNIKA” sp. z o.o.,
w PKO BP SA, Oddział Gliwice,
nr konta: 91 1020 2401 0000 0102 0169 6277

Szanowni Państwo

Z analizy regulacji prawnych wynika, że na kierownika urzędu stanu cywilnego nie ciąży żaden obowiązek związany z wypełnianiem wniosków o nadanie Medalu za Długoletnie Pożycie Małżeńskie, brzmi konkluzja pisma Ministra SWiA w odpowiedzi na zapytanie Posła na Sejm RP w sprawie sporu kompetencyjnego dotyczącego procedury sporządzenia wniosku o nadanie medalu. Korzystne dla kierowników rozstrzygnięcie, a zwłaszcza jego tryb i uczestniczące w nim podmioty, opisany w artykule pana Wojciechowskiego udowadniają, że kierownik usc. nie zawsze stoi na straconej pozycji w przyjmowaniu nakładanych na niego obowiązków. Nie znaczy to, aby kierownicy naruszali dobro jubilatów, obywateli gminy, którym służą codzienną pracą chociażby przez organizowanie uroczystości „Złotych Godów”, której przykład barwnie opisuje pani Grażyna Bartoszek kierownik USC w Rejowcu Fabrycznym.

O problemie niewykonalności obowiązku z art.73 §2 ustawy o zmianie kod. rodz. i op. nakazującego kierownikom usc. wyjaśniać rodzicom różnicę między uznaniem ojcostwa a przysposobieniem mówi pani Krystyna Gładych traktując to jako czynność, która należy do obowiązku sądu a nie kierownika usc.

Z roku na rok wzrasta międzynarodowa wymiana odpisów aktów stanu cywilnego, a średni przyrost w krajach europejskich szacuje się na około 5% rocznie. W odpowiedzi na te zmiany została zainicjowana przez narodowe stowarzyszenia urzędników stanu cywilnego współpraca obejmująca usc. różnych krajów europejskich w celu utworzenia wspólnej platformy wymiany odpisów asc. służącej szybkiej i sprawnej rejestracji zmian w rejestrach asc. wywołanych zdarzeniami życiowymi obywateli dowolnego kraju niezależnie od miejsca zajścia tych zdarzeń. Taka inicjatywa miała miejsce w Urzędzie Stanu Cywilnego w Zielonej Górze, który przystąpił do projektu pilotażowego Europejskiej Sieni Rejestrów Stanu Cywilnego ECRN.

Problem elektronicznej wymiany danych i utworzenia federalnego rejestru stanu cywilnego oraz jednolitego dokumentu tożsamości na wzór europejskiej karty e-ID, przedstawiony został w wykładzie wygłoszonym w ramach inauguracji Studiów Podyplomowych w KUL przez Luisa Gutierrezza z Uniwersytetu Stanu Hidalgo w Meksyku.

Zapraszam również do lektury drugiej części wnikliwego omówienia przez sędziego Przemysława Wypycha znowelizowanej ustawy o zmianie imienia i nazwiska.

Redaktor Naczelny

Penar
Władysław Penar

Wykład wygłoszony 23 października 2009 r. w Auli Collegium Iuridicum KUL, w ramach inauguracji II edycji Podyplomowych Kwalifikacyjnych Studiów Administracyjnych w zakresie rejestracji stanu cywilnego.

Dr Luis Mauricio Figueroa Gutiérrez

Universidad Autónoma del Estado de Hidalgo

(UAEH, Autonomiczny Uniwersytet Stanu Hidalgo, Meksyk)

PROGRAM UTWORZENIA NARODOWEGO REJESTRU CYWILNEGO I JEDNEGO DOKUMENTU TOŻSAMOŚCI OSOBY

1. Wprowadzenie

Pierwsza Konstytucja federalna Meksyku pochodzi z 1824 roku. Federalizm jest formą państwa. Państwo federalne wyraża się w dewizie *et pluri-bus unum*, tj. *jedność w różnorodności*, zawartej również w herbie Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej.

Są dwa typy federalizmu; George Scelle wyróżnił:

- federalizm przez agregację, tak jak w Stanach Zjednoczonych Ameryki Północnej, których kolonie się połączyły, by uformować kraj;
- federalizm przez segregację, gdy struktura centralna dzieli się na wiele bytów; tak jest w przypadku federalizmu meksykańskiego.

Rzeczywiście, Meksyk w okresie kolonii był jednym z królestw Nowej Hiszpanii i miał formę państwa unitarnego. Wraz z niepodległością zdecydowano się przyjąć formę federalną państwa i rozdzielono to, co było zjednoczone. W przypadku Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej federalizm miał charakter ruchu dośrodkowego; w przypadku Meksyku – ruchu odśrodkowego, rozłączającego to, co było u początku jednością. Zatem, ten fenomen był rezultatem rozproszenia.

W dekadzie lat pięćdziesiątych XX wieku dr Beatriz de la Garza wystąpiła z propozycją stworzenia federalnego rejestru stanu cywilnego.

2. Problem

Konstytucja polityczna Stanów Zjednoczonych Meksyku w swoim artykule 124 zawiera złotą normę federalizmu: „uprawnienia, które nie są wyraźnie przekazane tą konstytucją funkcjonariuszom federalnym, są zarezerwowane stanom”. Jeśli się uwzględni art. 73, 89 i 122 tejże oraz Statut Dystryktu Federalnego, okazuje się, że rejestr cywilny jest materią lokalną.

Ponieważ w Meksyku są trzy poziomy administracji: federalna, lokalna i municypalna, materia odnosząca się do rejestru cywilnego jest w rzeczywistości municypalną. Dodać tu trzeba, że w kraju jest 2 439 municypaliów. To utrudnia niewątpliwie – pomijając problem korupcji w administracji – koncentrację informacji o urodzeniach i zgonach w całym państwie.

3. Rejestr cywilny: historia

Rejestr cywilny powstał w XIX wieku. Dane parafialne poprzedziły rejestr stanu cywilnego osób.

W 1829 r. w stanie Oaxaca, gdzie wprowadzono pierwszy kodeks cywilny w Meksyku, dano Kościołowi katolickiemu możliwość rozpoznawania stanu cywilnego osób urodzonych na terytorium stanowym.

Dnia 27 października 1851 r. Cosme Varela przedstawił projekt rejestru cywilnego, którego przedmiotem

było uznanie danych kościelnych. W czasie rządów Ignacia Comonforta, 27 stycznia 1857 r. wprowadzono ustawę organiczną o rejestrze cywilnym i zmodyfikowano dostępne rejestry parafialne; dla zorganizowania rejestrów cywilnych bazujących na poprzednich, nakazano ustanowienie biur w całej Republice a na obywateli nałożono obowiązek zapisania się.

Z promulgacją Konstytucji z 1857 r. wprowadzono separację państwa i Kościoła. 28 lipca 1859 r., w Veracruz – za rządów prezydenta Benita Juáreza – wydano ustawy reformy i wraz z nimi utworzono formalnie rejestr cywilny oraz promulgowano nową ustawę organiczną – o stanie cywilnym osób.

W Dystrykcie Federalnym rejestrację wprowadzono w 1861 r., gdy Manuel Blanco, gubernator stolicy, nadał bieg ustawom reformy, i z datą 11 kwietnia tego roku odsunięto duchownych od zbierania informacji o urodzeniach, zawartych małżeństwach i stwierdzonych zgonach, przenosząc je do administracji centralnej.

W latach 1866-1884 r. zostały wydane kodeksy cywilne, które odnowiły dyspozycje rejestru cywilnego.

W 1917 r. promulgowano Konstytucję polityczną Zjednoczonych Stanów Meksyku i w artykułach 121 oraz 130 wskazano podstawy rejestru cywilnego, a 9 kwietnia tego roku wydano ustawę o stosunkach rodzinnych,

którą wprowadzono sędziów stanu cywilnego.

W 1928 r., w Dystrykcie Federalnym, w czasie rządów Plutarca Elíasa Callesa, przyjęto kodeks cywilny. Wszedł w życie w 1932 r., nadal obowiązuje, a w swej treści ma tytuł bezpośrednio dotyczący rejestru cywilnego.

W 2000 roku Dystrykt Federalny wprowadził własny kodeks cywilny; i tutaj znajduje się tytuł wyraźnie odnoszący się do rejestru cywilnego i towarzyszących mu aktów wykonawczych.

4. Rejestr cywilny: funkcje

Początek stosowne odniesienia do rejestru cywilnego Dystryktu Federalnego, na podstawie obowiązującego statutu rejestru cywilnego tegoż, z 30 lipca 2002 r.

Rejestr cywilny jest instytucją porządku publicznego zależną od Biura prawnego i legislacji rządu Dystryktu Federalnego. Zgodnie z art.35 obowiązującego kodeksu cywilnego, jego celem jest uwierzytelnianie aktów i czynności związanych ze stanem cywilnym osób, takich jak wydawanie kopii aktów dotyczących urodzenia, uznania dzieci, adopcje, zawarcia małżeństwa, rozwody, opieka, czy też ograniczenia lub pozbawieniu zdolności do czynności prawnych w odniesieniu do administrowania dobrami.

Rejestr cywilny jest instytucją zaufania, którego funkcją jest poznać, autoryzować, zarejestrować, chronić (strzec), potwierdzać fakty i akty stanu cywilnego osób, jak to postanawia kodeks cywilny dla Dystryktu Federalnego: legalnie (praworządnie), uczciwie, z prawością, bezstronnością, skutecznością, za pośrednictwem sędziów rejestru cywilnego należycie autoryzowanych dla tych celów (art.1 Regulaminu).

Artykuł 5 wskazanego Regulaminu stanowi: „Rejestr cywilny ma w swych kompetencjach, za pośrednictwem sędziów, wykonywanie funkcji rejestracyjnej stanu cywilnego osób, jak to przewiduje kodeks cywilny oraz inne obowiązujące rozporządzenia prawne”.

Aktualnie dyrekcja generalna rejestru cywilnego funkcjonuje w ramach biura centralnego oraz biur w każdej z delegacji politycznych (16), za pośrednictwem 51 trybunałów.

Podstawę prawną rejestru cywilnego stanowią: regulamin rejestru cywilnego Dystryktu Federalnego, kodeks cywilny Dystryktu Federalnego, jak też normy prawne odnoszące się do osób z innych jednostek federacyjnych oraz obcokrajowców.

5. Rozproszenie rejestracyjne i kłopoty z identyfikacją

Matamoros jest miastem granicznym Tamaulipas, które sąsiaduje z miastem Brownville, hrabstwa Cameron w Teksasie. Jest jednym z miast, które przemierzają migranci meksykańscy na drodze do Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej.

Większość migrantów pochodzi z państw Ameryki Centralnej; jest też wielu Meksykańczyków, ale też – choć w mniejszości – obywatele z krajów Ameryki Południowej i Azjaci.

graniczne i są napadani przez bandy (metyśów) lub inne grupy migrantów.

Na granicach sąsiadujących z Nowym Meksykiem i Arizoną wielu migrantów umarło na pustkowiu w wycieńczeniu. Innych zabili *rangers*, nielegalni milicjanci Jankesów sprzeciwiających się migracji, albo członkowie *border patrol*.

We wszystkich przypadkach „przewodnicy” nie zalecają migrantom posiadania znaków tożsamości. Rząd Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej pobiera odciski i robi zdjęcia migrantom. Niektórzy nie istnieją w żadnych innych rejestrach.

Paradoksalnie, w Meksyku również nie ma rejestrów. Logicznym rezultatem istnienia wielu biur rejestru stanu cywilnego jest rozproszenie danych. Nie ma jednego banku danych, np. odcisków palców. Powoli zaczyna się to robić w ramach

Tablice graniczne na moście Rio Grande

W pobliżu Matamoros znajduje się zwłoki każdego dnia; prawie wszystkie są zabierane przez sądowe służby medyczne z brzegów rzeki Río Bravo. Nie udaje się stwierdzić tożsamości większości zmarłych osób; są grzebane we wspólnym grobie i nikt przeciw temu nie protestuje. Umarli przy próbie przeprawy przez Río Grande, jak ją nazywają Jankesi, albo zostali zabici. Większość kobiet była wcześniej gwałcona przez bandy; inni utopili się w rzece.

W okolicy Tijuana (Baja California), innym mieście granicznym najbardziej wysuniętym na północ Meksyku a sąsiadującym z San Diego w Kalifornii, dzieje się podobnie. Wielu chce przekroczyć zasięki

ministerstwa finansów i długu publicznego dla jego dłużników, a znajdujących się w federalnym rejestrze podatników, prowadzonym przez administrację podatkową.

6. Oszustwa w rejestrowaniu stanu cywilnego

Oto przykłady. Weronika urodziła się w Gwatemali. Była zakonnicą. W latach osiemdziesiątych XX wieku związała się z ruchem Teologii Wyzwolenia. Przed represjami uszła do Meksyku. Była osobą młodą, podjęła pracę jako nieformalna sprzedawczyni wytworów rękodzielniczych. Jej charyzmat sprzy-

jał prowadzeniu dialogów z klientami targowiska Lomas Verdes. Pewnej niedzieli rozmawiał z nią klient, którego zainteresowała jej znakomita znajomość

jazdy pokonywał stan Meksyk, Hidalgo i Querétaro. Przed 16 laty zawarł małżeństwo w jednej z miejscowości stanu Meksyk, gdzie mieszkał. Mieli z żoną

postępowania dla jego kobiet i dzieci, gdy umrze. Przy narodowym rejestrze ani ten przypadek, ani poprzednie dotyczące otrzymania nowego aktu urodzenia, nie mogłyby się zdarzyć. Oczywiście trudno liczyć na rozwiązanie wszystkich problemów, ale proces przynajmniej byłby kontrolowany.

Rozdzielone murem granicznym rodziny meksykańskie

języka hiszpańskiego oraz wartości, które wyznawała. Zaproponował jej pracę w prywatnej szkole, której był właścicielem. Przyjęła tę propozycję - miała na utrzymaniu swoją mamę. Na początku nie mogła podjąć wszystkich zadań nie mając dokumentów. Księgowy z firmy edukacyjnej poradził jej, by udała się do Chalco w stanie Meksyk, bo tam może otrzymać... akt urodzenia. I uzyskała go (!), potem zaś numer ubezpieczenia społecznego, CURP (=PESEL). Ma też paszport meksykański. W czasie gdy zajmowała się rzemiosłem i handlem studiowała psychologię na prywatnym uniwersytecie. Nie mogła jednak używać tytułu zawodowego, bo jej dane jako studentki były inne niż te z „wizyty” w Chalco.

Często Meksykanie mogą otrzymać apokryficzne akty urodzenia. Urodzili się w jednym municypium i tam zostali zarejestrowani. Po latach, z racji różnych okoliczności, czasem nacisków biurokratycznych lub korzyści ekonomicznych, otrzymywali nowy akt urodzenia w innym miejscu. Niekiedy fałszują daty urodzenia dzieci, by te - na przykład - wcześniej mogły pójść do szkoły. To są przypadki mniejszej wagi.

Adolfo był kierowcą cysterny paliwowej, która pokonywała trasę z Dystryktu Federalnego do San Luis Potosí. W czasie

dwójce dzieci. Kilka lat później poznał młodą Lucero, dziewczynę z Tepeji del Río, Hidalgo. Zakochał się, ale ta nie chciała współżyć z nim poza małżeństwem, więc... ożenił się z nią w municypium Hidalgo, mieli jedno dziecko. Popełnił przestępstwo bigamii, ale ta druga kobieta nawet nie przypuszczała, że jej małżeństwo nie jest ważne. Adolfo nie mógł być wykryty przez urzędników stanu cywilnego ze stanu Meksyk, bo nie pozostają - i nie mogą być - w formalnym

7. Ilu nas jest?; kim jesteśmy?

Według spisu ludności liczba mieszkańców miasta Meksyk wynosi ok. 8 milionów. Wielu demografów wątpi w prawdziwość tych danych. Bardziej od problemów metodologii zbierania danych wpływa na to fakt, że ludzie nie mają zaufania do władz i podają fałszywe informacje.

Aktualnie, wg danych oficjalnych, Meksyk ma 108 milionów mieszkańców, oprócz obywateli żyjących poza granicami państwa. Wielu ma podwójne paszporty - ich liczba nie jest pewna, niektórzy twierdzą, że może ich być nawet 20 milionów.

Jeśli nie wiemy z pewnością ilu nas jest, jeszcze bardziej dalecy jesteśmy od tego, by wiedzieć kim jesteśmy. Dużym wysiłkiem jest precyzyjne rozróżnienie, wyodrębnienie tych co się nazywają José Luis Martínez czy Juan Hernández.

Było już wiele propozycji by przygotować rejestry identyfikujące osoby:

Mur na granicy Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej i Meksyku

kontakcie z tymi ze stanu Hidalgo. Adolfo korzystał z podwójnego życia i nie myślał o konsekwencjach prawnych takiego

a) rejestry dyrekcji municypalnych transportu, w których otrzymuje się prawa jazdy; b) rejestry znajdujące się

w urzędach pocztowych, służące identyfikacji adresatów; c) istniejące listy w Federalnym Instytucie Wyborczym; d) spisy znajdujące się w ministerstwie obrony narodowej w odniesieniu do podlegających służbie wojskowej; e) rejestry w ministerstwie spraw zagranicznych dotyczące posiadaczy paszportów; f) numer ubezpieczenia; g) dane znajdujące się w ministerstwie sprawiedliwości i prokuraturze.

Oczywiście we wszystkich przypadkach należy koncentrować się na ustaleniu (wyodrębnieniu) obywateli oraz obcokrajowców, na podziale według płci czy własności samochodów. Ale najistotniejszy problem to: KIM JESTEŚMY?

8. Trudności w skutecznej realizacji programów pomocowych

Paula i Joaquín [Paulina i Joachim] od 40 lat są małżeństwem. Mieli troje dzieci; najstarszy chłopiec padł ofiarą przestępstwa w wieku 7 lat w światowej stolicy niebezpieczeństwa, w Dystrykcie Federalnym. Z dwóch pozostałych synów jeden mieszka w Ecatepec, a drugi w mieście Meksyk.

Od pewnego czasu w Ecatepec realizowany jest program pomocowy dla osób trzeciego wieku. Pani Paulina i pan Joachim pojawili się w Ecatepec, w domusyna, i zaczęli otrzymywać pomoc. W tym samym czasie byli domownikami drugiego syna w mieście Meksyk i pobierali miesięczne zapomogi dla ludzi starych. Z czasem zostało to wykryte i uznano ich tylko za rezydujących w stolicy, ale przez pewien czas byli beneficjentami obu programów pomocowych. Z narodowym rejestrem stanu cywilnego osób nie zdarzyłoby się takie nadużywanie programów pomocy socjalnej.

9. Etapy w koncentracji danych

Meksyk trzeba zorganizować od nowa, trzeba zaprowadzić porządek w domu. Pierwszym krokiem winno być utworzenie narodowego rejestru stanu cywilnego, który byłby jedyną instancją gromadzącą informacje. Drugim zaś, przygotowanie jednego (i jedyne) dokumentu tożsamości obywateli.

Cele te mogą być osiągnięte etapami. Na początku należy zebrać informacje. Równolegle winno się je zestawiać według wyznaczonej metodologii. Później trzeba utworzyć centrum narodowe danych osobowych i określić mechanizmy ich stałej aktualizacji; w końcu określi się jeden, i jedyne, narodowy dokument identyfikujący osobę.

Trzeba dodać, że cały proces, jak też każdy z jego etapów, winien być programem federalnym.

Etapy tego programu są następujące:

1. Zunifikowanie municypalnych (miejskich, gminnych) baz danych. Dane winny być najpierw uzupełnione; następnie każdy urząd stanu cywilnego

lacji, spisu powszechnego, więzień i odosobnionych itd.); b) z federalnego ministerstwa bezpieczeństwa; c) z SEP; d) z PGR; e) z każdej federalnej jednostki organizacyjnej; f) ze wszystkich prokuratur; g) z katastratów municypalnych i stanowych; h) z państwowego korpusu policji itd.;

5. Unifikując bazy danych elektronicznych istniejących na poziomie międzyinstytucjonalnym należy połączyć: a) najpierw rejestry Sedena (ministerstwa obrony narodowej) z Segob (kancelarii rządowej); b) potem rejestry SRE (Sekretariatu MSZ) z Sedena; c) rejestry dyrekcji generalnej zawodów z SEP, z Sedena; d) rejestry

Nielegalni migranci meksykańscy zatrzymani przez policję stanową

przygotuje własną bazę elektroniczną, a informacje z całego katastru municypalnego połączy się;

2. Zespolenie bazy danych stanowych w taki sposób, by uzyskać narodową bazę rejestru cywilnego, tj. państwowego elektronicznego rejestru cywilnego;
3. Dzieci urodzone od początku 2010 r. muszą mieć akt urodzenia, zawierający: a) zabezpieczenia (odpowiedni papier, hologramy, znaki wodne i trwałe pieczęcie itd.); b) CURP (=PESEL); c) RFC (=NIP); d) numer służby wojskowej; e) własny numer IFE (= na liście Federalnego Instytutu Wyborczego); f) wyniki próby [Abgar]; g) grupę krwi; h) odciski wszystkich palców;
4. Połączenie międzyinstytucjonalnych baz danych na poziomie federalnym: a) z kancelarii rządowej (dot. popu-

policji federalnej z Sedena; e) rejestry PGR z Sedena; f) w końcu rejestry IFE (=Federalnego Instytutu Wyborczego) z Sedena. Przy a) – e) należy przechodzić od danych instancji porządkującej, przez kompilujące do unifikujących danych Sedeny.

10. Jeden dokument identyfikacyjny osoby

Rząd federalny winien wydać pierwszy dokument bez opłat. Następne (wymiana, aktualizacje) związane będą dla danej osoby z kosztami. Z czasem program mógłby się stać samofinansujący.

Zawartość dokumentu winna odpowiadać realiom. Dokument będzie miał format paszportu. Na wewnątrz-

nej stronie okładki (w formie karty elektronicznej) umieszczone zostaną następujące dane:

- a) wszystkie imiona i nazwiska, począwszy od nazwiska ojca;
- b) fotografia, taka jak w paszporcie;
- c) przyznany, jeden jedyny, identyfikacyjny numer narodowy (rosnąco);
- d) kod (DNA, dane generalne jednostki – muszą być aktualizowane; tu też będą dane dla kontroli podatkowej – deklaracji rocznej; karta szczepień dzieci; prawo jazdy lub dane IFE=Federalnego Instytutu Wyborczego);
- e) data i miejsce urodzenia;
- f) uzyskane tytuły zawodowe lub stopnie akademickie;
- g) grupa krwi;
- h) stan cywilny;
- i) na dwóch stronach zdjęcie cyfrowe linii papilarnych 10 palców rąk.

Konkluzje:

- a) Koniecznością jest byśmy wiedzieli, ilu nas jest, kim jesteśmy;
- b) Proponuje się jeden federalny rejestr stanu cywilnego;
- c) Proponuje się wprowadzenie jednego narodowego dokumentu identyfikacji osób.

Streszczenie

Nie wiemy dokładnie, ilu jest Meksykańczyków; kim jesteśmy. Federalizm, jako forma państwa, służył demokratyzacji ale też atomizacji i rozproszeniu informacji - by podzielić i marginalizować. Obecnie istnieją liczne rejestry cywilne municypalne; mamy też wielką różnorodność aktów urodzenia. To otwiera drzwi do wzmoczonego fałszowania dokumentów. Podjęte inicjatywy by zunifikować numery identyfikacyjne (CURP=PESEL, listy wyborcze Federalnego Instytutu

Wyborczego) poprawiły nieco sytuację, ale też ujawniły błędy i poważne luki.

Propozycją wnioskodawców jest ustanowienie wyłącznie federalnego rejestru stanu cywilnego i jedynego dokumentu osobistego, który by zawierał: 1) dane podstawowe osoby; 2) numer ubezpieczenia społecznego; 3) numer uwierzytelniający IFE (Federalny Instytut Wyborczy); 4) akt urodzenia, z danymi DNA, dla dzieci urodzonych począwszy od 2010 r.; 5) paszport; 6) poziom wykształcenia wraz z podaniem miejsc jego uzyskania; 7) prawo jazdy; 8) informacje o służbie wojskowej; 9) CURP (=PESEL); 10) RFC (=NIP), itd. Celem tej inicjatywy jest ochrona obywateli, naprawienie błędów, uniknięcie wielokrotnej ewidencji itd.

**Luis Mauricio
Figueroa Gutiérrez**

*Tumaczył z języka hiszpańskiego
Wiesław Bar*

MAJOWE SZKOLENIE W KRAKOWIE

Oddział Małopolski Stowarzyszenia Urzędników Stanu Cywilnego RP planuje w dniach **19-21 maja 2010 r. spotkanie szkoleniowe w Krakowie**. Jego tematem będą sprawy z zakresu stanu cywilnego, zmiany imienia i nazwiska, a także ochrony danych osobowych. Jak zwykle zadbamy o zaprezentowanie uczestnikom atrakcji Krakowa i okolic.

Będzie też możliwość uczestniczenia tylko w bloku tematycznym przewidzianym na 20 maja (prawo o asc., kod. rodz. i op.) w ramach szkolenia jednodniowego.

Do szkolenia zaprosiliśmy ekspertów z poszczególnych dziedzin, które będą omawiane na spotkaniu. Zaproszenia obejmujące szczegóły prześlemy zainteresowanym odpowiednio wcześniej.

Informacji udzielają

- merytorycznych: Pan Szczepan Ciuła, Oddział Małopolski SUSC RP tel. (0-12) 616-55-17
- organizacyjnych: Pani Małgorzata Krzysik, Krakowski Holding Komunalny tel. (0-12) 269-15-05 lub 662-221-204

*Prezes Oddziału Małopolskiego SUSC
/-/ Edmund Olczak*

A JEDNAK WOJEWODA

■ Sławomir Wojciechowski

Wnawiązaniu do artykułu zamieszczonego w numerze 2 (59) biuletynu **TECHNIKA i USC** z 2009 roku, poruszającego kwestię odpowiedzialności za wypełnianie wniosków o nadanie Medalu za Długoletnie Pożycie Małżeńskie, pragnę przedstawić oficjalne stanowisko Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji zawarte w odpowiedzi na zapytanie poselskie.

Zgodnie z obowiązującymi regulacjami prawnymi wskazującymi jednoznacznie wojewodę jako organ odpowiedzialny za wypełnienie przedmiotowego wniosku, nasz urząd, powołując się na art. 30 ust.1 *ustawy o orderach i odznaczeniach*, wystosował do Wojewody Lubuskiego inicjatywę, w której zawarł prośbę o wystąpienie z wnioskiem o nadanie medali za długoletnie pożycie małżeńskie dla par małżeńskich, które w 2009 roku obchodziły 50-lecie pożycia małżeńskiego. Inicjatywa miała formę pisma przewodniego z załącznikiem stanowiącym wykaz jubilatów. W odpowiedzi Wojewoda Lubuski wystosował wezwanie do usunięcia braków formalnych poprzez nadesłanie wypełnionych wniosków dotyczących jubilatów, z zastrzeżeniem, że przyjęty przez nas sposób postępowania (brak załączonych wniosków) jest powodem nieprzedstawienia ich Prezydentowi. W celu wyjaśnienia naszego sposobu postępowania zostało wysłane Wojewodzie Lubuskiemu pismo, w którym wskazano podstawy prawne oraz faktyczne uniemożliwiające kierownikowi usc. wypełnienie wniosku, a jednoznacznie wskazujące wojewodę jako „wnioskodawcę”. Pomimo tego stanowisko Wojewody Lubuskiego nie uległo zmianie, bowiem w kolejnym piśmie ponownie wskazał kierownika usc. jako organ, który powinien wypełniać wniosek, nie powołując się jednak na żadne przepisy prawne, które nakładałyby taki obowiązek na kierownika usc.

Brak porozumienia w omawianej kwestii powodował, że jedynym racjonalnym rozwiązaniem byłoby wystąpienie na podstawie art.22 § 2 *kodeksu postępowania administracyjnego* do Naczelnego Sądu Administracyjnego z wnioskiem o rozstrzygnięcie sporu kompetencyjnego. W celu uniknięcia długotrwałej procedury postępowania sądo-

RZECZPOSPOLITA POLSKA
MINISTER
SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI

Warszawa, dnia 11 listopada 2009 roku

BMP-0714-8806/09/EG

BIURO POSELSKIE
POSŁA RP
Bogdana Bojko
67-100 Nowa Sól, ul. Wolności 4
tel. 065 355 2110

13.11.2009

Pan
Bronisław KOMOROWSKI
Marszałek Sejmu RP

namowmy sobie namoknu

W odpowiedzi na pismo z dnia 14 października 2009 roku (SPS-024-4970/09), przekazujące zapytanie Posła na Sejm RP Pana Bogdana Bojki z dnia 7 października 2009 roku w sprawie sporu kompetencyjnego dotyczącego procedury sporządzania wniosku o nadanie Medalu za Długoletnie Pożycie Małżeńskie, uprzejmie przedstawiam następujące informacje.

Na wstępie wyjaśnienia wymaga, że w ocenie Ministra SWiA, w sytuacji przedstawionej w wystąpieniu nie zachodzi spór kompetencyjny w rozumieniu art. 22 § 2 *Kodeksu postępowania administracyjnego*, a jedynie różnica zdań pomiędzy Panią Wojewodą a Kierownikiem Urzędu Stanu Cywilnego w Nowej Soli.

Artykuł 31 ust. 4 *ustawy z dnia 19 października 1992 roku o orderach i odznaczeniach* (Dz. U. Nr 90, poz. 450 z późn. zm.) stanowi wprost, że wnioski o nadanie Medalu za Długoletnie Pożycie Małżeńskie przedstawiają Prezydentowi wojewodowie.

Szczegółowy tryb postępowania w sprawach o nadanie orderów i odznaczeń oraz wzorów odpowiednich dokumentów określony jest w rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 15 grudnia 2004 roku (Dz. U. Nr 277, poz. 2743 z późn. zm.), które w załączniku nr 2 zawiera wzór wniosku o nadanie Medalu za Długoletnie Pożycie Małżeńskie.

Artykuł 30 *ustawy o orderach i odznaczeniach* stanowi natomiast, że organy uprawnione, w tym wojewoda, występują do Prezydenta z wnioskiem o nadanie orderu lub odznaczenia z własnej inicjatywy lub z inicjatywy m. in. organów samorządowych. Zgłoszenie inicjatywy nadania orderu lub odznaczenia nie zobowiązuje organu uprawnionego do przedstawienia Prezydentowi wniosku w tej sprawie, jednakże nieprzedstawienie Prezydentowi wniosku o nadanie orderu lub odznaczenia przez organ uprawniony wymaga zawiadomienia i podania przyczyny zgłaszającemu inicjatywę.

Z analizy powyższych regulacji prawnych wynika więc, że na kierownika urzędu stanu cywilnego nie ciąży żaden obowiązek związany z wypełnianiem wniosków o nadanie Medalu za Długoletnie Pożycie Małżeńskie.

Jednocześnie uprzejmie informuję, że Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji wystosuje do Wojewody Lubuskiego stosowną opinię w kwestii poruszony w zapytaniu Pana Posła.

Z moim wami

MINISTER
SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI
z up. Tomasz SIEMONIAK
Sekretarz Stanu

wego oraz mając na uwadze jak najszybsze rozwiązanie problemu z uwagi na dobro szanownych jubilatów postanowiliśmy zwrócić się za pośrednictwem Posła RP Bogdana Bojko z zapytaniem do Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji o zasadność postępowania Wojewody Lubuskiego w omawianej kwestii. Przyjęcie stanowiska Wojewody Lubuskiego nie było możliwe, bowiem powodowałoby rażące naruszenie zawartej zarówno w art.7 *Konstytucji RP* jak i w art.19 *k.p.a.* naczelnej zasady działania or-

ganów administracji publicznej na podstawie i w granicach prawa oraz przestrzegania z urzędu swojej własności rzeczowej i miejscowej.

Powyżej prezentuję, za uprzejmą zgodą redakcji biuletynu, stanowisko Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji mając nadzieję, że zwróci ono uwagę wojewodów oraz kierowników usc. w całej Polsce na przyjęcie właściwego postępowania (zgodnego z przepisami prawa) w omawianej sprawie.

Sławomir Wojciechowski
Kierownik USC w Nowej Soli

ZŁOTE GODY W REJOWCU FABRYCZNYM

O dznaczenia za długoletnie życie małżeńskie przyznane przez Prezydenta RP wręczono małżonkom w Rejowcu Fabrycznym 21 listopada 2009 r., podczas uroczystości w Domu Weselnym „Pod Orzechami”. Złote Gody obchodziło 14 par małżeńskich z terenu miasta i gminy Rejowiec Fabryczny:

1. Maria i Władysław Koneccy
2. Irena i Zdzisław Rudnikowie
3. Genowefa i Stanisław Stasiakowie
4. Marianna i Wacław Szczepanikowie
5. Regina i Henryk Osiakowie
6. Władysława i Marian Ciechomscy
7. Danuta i Tadeusz Dudek
8. Danuta i Henryk Górny
9. Henryka i Jan Kosz
10. Marianna i Adolf Krawczakowie
11. Teresa i Hieronim Kurzepa
12. Czesława i Władysław Nastulakowie
13. Stanisława i Czesław Kozaczukowie
14. Janina i Czesław Podleśny.

Na uroczystość przybyły rodziny Jubilatów oraz duchowni i przedstawiciele wojewódzkich i lokalnych władz. Uroczystego aktu dekoracji dokonali: Marszałek Województwa Lubelskiego Krzysztof Grabczuk, Kierownik Wydziału Spraw Obywatelskich i Cudzoziemców Lubelskiego Urzędu Wojewódzkiego Andrzej Małyśz, Burmistrz Miasta Rejowiec Fabryczny Stanisław Bodys i Wójt Gminy Rejowiec Fabryczny Zdzisław Krupa. Wręczając odznaczenia, pamiątkowe dyplomy oraz kwiaty przyznali, że małżonkowie są godnym przykładem i autorytetem dla młodszych pokoleń.

Podczas uroczystości nie mogło zabraknąć toastu wzniesionego lampką szampana, przygotowano też tort i słodki poczęstunek. Całość dopełniały kwiaty. Wzruszająca była część artystyczna w wykonaniu dzieci.

Uroczystość przebiegała w szczególnej, niemal rodzinnej atmosferze, kapela nastrojowo przygrywała do tańca... Ten wyjątkowy dzień na długo pozostanie w pamięci zarówno Jubilatów jak i gości!

Złotym Jubilatom życzymy dalszych szczęśliwych lat, pełnych zdrowia i spokoju.

Grażyna Bartoszek

Kierownik USC w Rejowcu Fabrycznym

W artykule omówiono problemy związane z niespójnością przepisów dotyczących wprowadzania zmian urzędowych nazw miejscowości w urzędach stanu cywilnego oraz komórkach odpowiedzialnych za ewidencję ludności używających systemów teleinformatycznych zgodnych z przepisami o minimalnych wymaganiach dla rejestrów publicznych.

ZMIANY URZĘDOWYCH NAZW MIEJSCOWOŚCI A PROBLEMY Z MINIMALNYMI WYMAGANIAMI DLA REJESTRÓW PUBLICZNYCH

■ Jan Krzysztof Wojtala

Urzędy stanu cywilnego oraz komórki organizacyjne odpowiedzialne za ewidencję ludności, które używają systemów teleinformatycznych zgodnych z przepisami o minimalnych wymaganiach dla rejestrów publicznych, od czterech lat napotykały problemy związane ze zmianami urzędowych nazw miejscowości. Problemy wynikają z niżej omówionych niespójności zapisów w obowiązujących rozporządzeniach wydanych do różnych ustaw.

Systemy teleinformatyczne stosowane w urzędach stanu cywilnego i w ewidencji ludności muszą spełniać wymagania wynikające z ustawy o informatyzacji¹,

a w szczególności z art. 14.:

Podmiot publiczny prowadzący rejestr publiczny jest obowiązany:

- 1) prowadzić ten rejestr w sposób zapewniający spełnianie minimalnych wymagań dla systemów teleinformatycznych, w przypadku gdy ten rejestr działa przy użyciu systemów teleinformatycznych;*
- 2) prowadzić ten rejestr zgodnie z minimalnymi wymaganiami dla rejestrów publicznych i wymiany informacji w formie elektronicznej;*
- 3) umożliwić dostarczanie informacji do tego rejestru oraz udostępnianie informacji z tego rejestru drogą elektroniczną, w przypadku gdy ten rejestr działa przy użyciu systemów teleinformatycznych.*

Minimalne wymagania dla rejestrów publicznych precyzuje Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 11 października 2005 r. w sprawie minimalnych wymagań dla rejestrów publicznych i wymiany informacji w formie elektronicznej (Dz. U. 2005, nr 214, poz. 1781):

§ 2. Jeżeli w wymianie informacji w formie elektronicznej, w tym z rejestrami publicznymi, stosuje się cechę informacyjną tożsamą co do treści z cechą informacyjną wymienioną w załączniku do rozporządzenia, należy tę cechę zastosować zgodnie z definicją określoną w tym załączniku.

Przedstawia to odpowiedni fragment tabeli stanowiącej załącznik do rozporządzenia:

¹ Ustawa z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. 2005, nr 64, poz. 565)

Lp.	Nazwa cechy informacyjnej (referencyjnej)	Definicja typu (reprezentacji) cechy informacyjnej		Pełna nazwa rejestru publicznego, którego cecha informacyjna wymieniona w kol. 2 stanowi punkt odniesienia (referencję) do opisu tej cechy informacyjnej w innych rejestrach publicznych	Skrócona nazwa rejestru, o którym mowa w kol. 5	Akt prawny stanowiący podstawę prawną funkcjonowania rejestru, o którym mowa w kol. 5	Organ prowadzący rejestr publiczny, o którym mowa w kol. 5
		liczba znaków	dziedzina				
1	2	3	4	5	6	7	8
5	Symbol jednostki podziału terytorialnego	7	Pole znakowe, znaki w przedziale 0-9	Krajowy rejestr urzędowy podziału terytorialnego kraju	TERYT	Ustawa z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej (Dz. U. Nr 88, poz. 439, z późn. zm.)	Prezes Głównego Urzędu Statystycznego
6	Nazwa jednostki podziału terytorialnego* (odpowiednio: województwa, powiatu, gminy)	36	Pole znakowe (alfanumeryczne)				
7	Identyfikator miejscowości	7	Pole znakowe, znaki w przedziale 0-9	Krajowy rejestr urzędowy podziału terytorialnego kraju	TERYT	Ustawa z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej (Dz. U. Nr 88, poz. 439, z późn. zm.)	Prezes Głównego Urzędu Statystycznego
8	Nazwa miejscowości*	56	Pole znakowe (alfanumeryczne)				
9	Symbol ulicy	5	Pole znakowe, znaki w przedziale 0-9				
10	Nazwa ulicy*	65	Pole znakowe (alfanumeryczne)				
11	Numer porządkowy lokalu*	10	Pole znakowe (alfanumeryczne)				
12	Numer porządkowy budynku*	4 przed znakiem „/” 4 po znaku „/”	Pole znakowe (alfanumeryczne)				

* Definicję tej cechy stosuje się także do opisu adresu aktualnego miejsca zamieszkania

Jednocześnie zarówno urzędy stanu cywilnego jak i ewidencja ludności muszą działać zgodnie z zapisami ustawy o urzędowych nazwach miejscowości². Zgodnie z art. 6. ust. 2. *Podmioty wykonujące zadania publiczne na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej są obowiązane używać urzędowych nazw ustalonych zgodnie z niniejszą ustawą, z uwzględnieniem odpowiednich przypadków deklinacji.*

Zgodnie z art. 7 ust. 1. *Urzędowe nazwy, z zastrzeżeniem art. 1 ust. 2., ustala, zmienia lub znosi, w drodze rozporządzenia, minister właściwy do spraw administracji publicznej, po przeprowadzeniu postępowania, o którym mowa w art. 8.*

Skalę wprowadzanych każdego roku zmian ilustruje przykład ostatniego rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 16 grudnia 2009 r. w sprawie ustalenia, zmiany i zniesienia urzędowych nazw niektórych miejscowości (Dz. U. 2009, nr 220, poz. 1730), które ustala 36, zmienia 109 i znosi 220 nazw miejscowości. Rozporządzenie

² Ustawa z dnia 29 sierpnia 2003 r. o urzędowych nazwach miejscowości i obiektów fizjograficznych (Dz. U. 2003, nr 166, poz. 1612)

weszło w życie z dniem 1 stycznia 2010 roku.

Jednak opublikowane w załączniku do rozporządzenia wykazy ustalonych, zmienionych i zniesionych nazw miejscowości nie są oznaczone identyfikatorami miejscowości rejestru TERYT (identyfikator miejscowości w rozumieniu § 5. pkt 2. rozporządzenia w sprawie TERYT³). Tymczasem art. 9 ust. 3. ustawy o urzędowych nazwach miejscowości stanowi:

3. W wykazach podaje się także:

- 1) siedmiocyfrowy identyfikator miejscowości z krajowego rejestru urzędowego podziału terytorialnego „TERYT”;
- 2) współrzędne geograficzne obiektów fizjograficznych;
- 3) w przypadku części miejscowości - nazwę miejscowości, do której dana część należy.

³ Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 15 grudnia 1998 r. w sprawie szczegółowych zasad prowadzenia, stosowania i udostępniania krajowego rejestru urzędowego podziału terytorialnego kraju oraz związanych z tym obowiązków organów administracji rządowej i jednostek samorządu terytorialnego Dz. U. 1998, nr 157, poz. 1031)

Ponadto opublikowane w załączniku do rozporządzenia wykazy ustalonych, zmienionych i zniesionych nazw miejscowości nie są oznaczone identyfikatorami jednostek podziału administracyjnego (w rozumieniu § 4. rozporządzenia w sprawie TERYT) z tym, że w ustawie o urzędowych nazwach miejscowości w art. 9. ust. 2. wymagane jest tylko „określenie umiejscowienia w jednostkach zasadniczego trójstopniowego podziału terytorialnego państwa” – o identyfikatorach jednostek podziału administracyjnego nie wspomina się, co jest pewną niekonsekwencją.

Brak identyfikatorów nazw miejscowości i brak identyfikatorów jednostek podziału administracyjnego czyni wykazy ustalonych, zmienionych i zniesionych nazw miejscowości nieprzydatnymi z punktu widzenia systemów teleinformatycznych przeznaczonych do prowadzenia rejestrów publicznych zgodnych z minimalnymi wymaganiami (art. 14 ustawy o informatyzacji).

Należy także zwrócić uwagę na art. 47. ustawy z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej (Dz.U. 1995 nr 88 poz. 439):

1. Prezes Głównego Urzędu Statystycznego prowadzi krajowy rejestr urzędowy podziału terytorialnego kraju, zwany dalej „rejestrem terytorialnym”.

2. Rejestr terytorialny obejmuje systemy:

- 1) identyfikatorów i nazw jednostek podziału administracyjnego,
- 2) identyfikatorów i nazw miejscowości,
- 3) rejonów statystycznych i obwodów spisowych,
- 4) identyfikacji adresowej ulic, nieruchomości, budynków i mieszkań.

3. Urzędowe rejestry i systemy informacyjne administracji publicznej są obowiązane do stosowania oznaczeń kodowych przyjętych w rejestrze terytorialnym.

Zgodnie z ust. 3. systemy teleinformatyczne stosowane w urzędach stanu cywilnego i w ewidencji ludności muszą stosować identyfikatory rejestru TERYT

(zarówno identyfikatory nazw miejscowości, jak i identyfikatory jednostek podziału administracyjnego) niezależnie od minimalnych wymagań dla rejestrów publicznych.

Każdego roku w styczniu pojawia się problem w stosowaniu systemów teleinformatycznych w urzędach stanu cywilnego i w ewidencji ludności wynikający z faktu, że rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z grudnia poprzedniego roku (ostatnie: z dnia 16 grudnia 2009 r., Dz. U. 2009, nr 220, poz. 1730) w sprawie ustalenia, zmiany i zniesienia urzędowych nazw niektórych miejscowości obowiązuje od 1 stycznia, ale nie zawiera identyfikatorów rejestru TERYT w załączonych wykazach nazw miejscowości. Problem ten jest rozwiązywany w urzędach dopiero pod koniec stycznia, po opublikowaniu na stronie

internetowej GUS aktualnego rejestru TERYT (<http://www.stat.gov.pl/broker/access/index.jspa>).

Wnioski

- Załącznik do rozporządzenia w sprawie ustalenia, zmiany i zniesienia urzędowych nazw niektórych miejscowości powinien być publikowany dodatkowo w postaci elektronicznej, zawierającej wszystkie identyfikatory TERYT, przydatnej do przetwarzania przez systemy teleinformatyczne.
- Wybiegając w przyszłość - rozporządzenie w sprawie ustalenia, zmiany i zniesienia urzędowych nazw niektórych miejscowości mogłoby corocznie aktualizować pełny wykaz urzędowych nazw miejscowości, prowadzony w systemie teleinformatycznym jako ogólnodostępny rejestr publiczny.

Jan Krzysztof Wojtala

ZIELONA GÓRA W EUROPEJSKIEJ SIECI

■ Władysław Penar

Uczestnicy podpisania porozumienia ECRN

Od lewej: Antonio d'Amico, Tomasz Brzózka, Dariusz Lesicki, Władysław Penar, Maurizio Pallotti i Zygmunt Stabrowski

IX Kongres EVS, który odbył się w Popradzie w roku 2009, był okazją do zaprezentowania wyników pilotażowego projektu pod nazwą ECRN Europejska Sieć Rejestrów Stanu Cywilnego o symbolu ICT PSP 225010 koordynowanego przez Włoskie Stowarzyszenie Urzędników SC ANUSCA.

Już w trakcie Kongresu delegacja włoska złożyła propozycję współpracy z Urzędem Stanu Cywilnego w Zielonej Górze, który jest wiodącym w Polsce urzędem w zastosowaniu komputeryzacji do rejestracji stanu cywilnego. W listopadzie ubiegłego roku poczyniono wstępne ustalenia dotyczące współpracy, a w styczniu 2010 roku Prezes ANUSCA pan Paride Gullini wystosował oficjalne zaproszenie dla władz miasta Zielona Góra do udziału w realizacji projektu ze statusem członka stowarzyszonego w Platformie ECRN (ECR_P).

Podpisanie listu intencyjnego o przystąpieniu Urzędu Miasta Zielona

Góra jako kolejnego już 12. członka konsorcjum ECR_P nastąpiło 17 lutego 2010 roku o godzinie 13:30 w ra-

w użytkowaniu platformy ECRN do przekazywania wielojęzycznych odpisów aktów stanu cywilnego drogą

Celem ECRN jest utworzenie internetowej platformy do wymiany elektronicznych odpisów aktów stanu cywilnego przez urzędy krajów UE a tym samym pobudzenie współpracy pomiędzy urzędami stanu cywilnego z różnych krajów europejskich.

tuszu na Starym Rynku. Urząd Miasta reprezentował Zastępca Prezydenta pan Dariusz Lesicki, a konsorcjum ECR_P reprezentował pełnomocnik pan Antonio d'Amico prezes EBA.

W godzinach przedpołudniowych pan Maurizio Pallotti z włoskiej firmy Regulus przeprowadził szkolenie pracowników USC w Zielonej Górze

elektroniczną do innych urzędów miast europejskich.

Z roku na rok wzrasta międzynarodowa wymiana odpisów aktów stanu cywilnego o około 5% rocznie. **Celem ECRN jest utworzenie internetowej platformy do wymiany elektronicznych odpisów aktów stanu cywilnego przez urzędy krajów UE a tym**

samym pobudzenie współpracy pomiędzy urzędami stanu cywilnego z różnych krajów europejskich. Projekt pilotażowy ECRN zaplanowano na okres od 1 czerwca 2009 do 30 listopada 2010 roku.

Główne cele projektu zostały sformułowane następująco:

- dla administracji - szybka i sprawna rejestracja zmian w rejestrach aktów stanu cywilnego wywołanych rejestracją zdarzeń życiowych
- dla obywateli - otrzymanie w bardzo krótkim czasie odpisów aktów stanu cywilnego niezależnie od kraju pobytu i miejsca zdarzenia
- dla relacji obywatel – administracja tradycyjne zgodne z ustawodawstwem procedury wydawania dokumentów (kserokopie, faks, wydruki, itd.) już nie spełniają oczekiwań społeczeństwa informacyjnego.

Władysław Penar

EUROPEJSKA SIĘĆ REJESTRÓW STANU CYWILNEGO

CHARAKTERYSTYKA SIECI ECRN

1. ECRN gwarantuje bezpieczeństwo wymiany,
2. ECRN zabezpiecza dostęp do systemu,
3. ECRN zapewnia integralność wymienianych dokumentów i zgodność z oryginałem,
4. ECRN upraszcza wyszukanie właściwego odbiorcy (adresata),
5. ECRN dostosowuje się do zastanej infrastruktury w różnych administracjach publicznych,
6. ECRN monitoruje system i wszystkie wykonane operacje,
7. ECRN przestrzega rekomendacji W3C WAI,
8. ECRN dostarcza wielojęzyczne interfejsy użytkownika.

PROCESY WYMIANY DANYCH

Proces inicjowany

Administracja publiczna (PA1) może wydać dokumenty dla innej administracji publicznej (PA2) z własnej inicjatywy.

Proces wywołowany

Administracja publiczna (PA1) może zażądać

od drugiej administracji publicznej (PA2) dokumentów związanych ze zdarzeniem życiowym obywatela, który przebywa na terytorium PA2.

Proces wywołany składa się z dwóch faz: żądania i sporządzenia.

Żądanie wielojęzycznego odpisu aktu stanu cywilnego.

Sporządzenie wielojęzycznego odpisu aktu stanu cywilnego (konwencja wiedeńska).

PRZEPIŃY DOKUMENTÓW

- Obie fazy procesu są certyfikowane e-podpisem urzędu (z karty chipowej, pendrive'a USB, itd.)
- Obie fazy procesu są weryfikowane (sprawdzana jest ważność podpisu)
- Odpisy mogą posiadać elektroniczne załączniki (pliki: pdf, jpg, itd.)
- ECRN tworzy i wysyła spakowany plik w formacie ZIP zawierający:
  - Żądanie lub sporządzony odpis
  - Odpowiednie struktury XML
  - Plik instruktażowy „read me”
- Dokumenty (pliki ZIP) wysyłane są przez Internet za pomocą:

- certyfikowanej poczty elektronicznej,
- szyfrowanym protokołem FTP.

Dokumenty gromadzone są na serwerze FTP lub na serwerze poczty elektronicznej w istniejącej infrastrukturze urzędu.

ECRN nie przetwarza żadnych danych dotyczących obywateli !

Czynności wykonywane przez urzędnika usc. w programie ECRN:

- wypełnia i wysyła żądanie wydania odpisu aktu stanu cywilnego do innego usc. za granicą
- odpowiada na żądania innego usc. za granicą
- wypełnia elektroniczny formularz wielojęzycznego odpisu aktu stanu cywilnego i dołącza inne, wymagane dokumenty
- składa cyfrowy podpis na wysłanym żądaniu i wysłanych odpisach oraz innych dokumentach
- kontroluje i zarządza dokumentami otrzymanymi w ECRN – wydaje odpis obywatelowi.

Władysław Penar

UZNIANIE OJCOSTWA PRZED KIEROWNIKIEM URZĘDU STANU CYWILNEGO

Krystyna Gładych

Zmiana ustawy z dnia 25 lutego 1964 r. Kodeks rodzinny i opiekuńczy (Dz.U. z 1964 r. Nr 9, poz.59 ze zmianami), która weszła w życie z dniem 13 czerwca 2009 r.

ojcostwa następuje, gdy mężczyzna od którego dziecko pochodzi, oświadczy przed kierownikiem urzędu stanu cywilnego, że jest ojcem dziecka, a matka dziecka potwierdzi jednocześnie albo

w tytule zamiast *uznanie dziecka* mamy zapis *uznanie ojcostwa*, a w końcowej treści zamiast *wyrażam zgodę na uznanie – potwierdzam, że pan Józef K. jest ojcem mojego dziecka.*

Nie ma urzędowego wzoru protokołów więc każdy kierownik usc. sam wpisuje w jego treści co uważa za stosowne. Jedni wpisują mniej a drudzy więcej.

Przed przystąpieniem do przyjęcia uznania ojcostwa kierownik usc. powinien zapytać osoby, które przysłyż złożyć oświadczenia, czy nie toczy się przed sądem sprawa o ustalenie ojcostwa, i zapis, że taka sprawa nie toczy się przed sądem, musi się znaleźć w protokole uznania ojcostwa.

Kierownik urzędu stanu cywilnego odmawia przyjęcia oświadczeń koniecznych do uznania ojcostwa, jeżeli uznanie jest niedopuszczalne albo gdy powziął wątpliwości co do pochodzenia dziecka. Na przykład rodzice dziecka nie mają 18 lat lub przed sądem opiekuńczym toczy się sprawa o ustalenie ojcostwa (uznanie niedopuszczalne), ojciec nie może zdecydować się czy jest ojcem dziecka lub matka nie wie, kto jest ojcem jej dziecka (wątpliwości co do pochodzenia dziecka).

Przepis art.77 § 1 mówiący o tym, że oświadczenie konieczne do uznania ojcostwa może złożyć osoba, która ukończyła 16 lat i nie istnieją podstawy do jej

Przed przystąpieniem do przyjęcia uznania ojcostwa kierownik usc. powinien zapytać osoby, które przysłyż złożyć oświadczenia, czy nie toczy się przed sądem sprawa o ustalenie ojcostwa, i zapis, że taka sprawa nie toczy się przed sądem musi się znaleźć w protokole uznania ojcostwa.

nie była zmianą zbyt szczęśliwą odnośnie nazwiska dziecka. Jednym z nielicznych pozytywnych akcentów tej zmiany jest nowe uregulowanie prawne dotyczące uznania ojcostwa.

Dla kierownika urzędu stanu cywilnego pozytywnym jest fakt, że przy uznaniu ojcostwa biorą udział tylko te osoby, które posiadają pełną zdolność do czynności prawnych. Uznanie

w ciągu trzech miesięcy od dnia oświadczenia mężczyzny, że ojcem dziecka jest ten mężczyzna (art.73 § 1).

Ten zapis ustawowy różni się od poprzedniego tym, że teraz matka dziecka mówi: *tak Józef K. jest ojcem mojego dziecka* a uprzednio mówiła: *wyrażam zgodę aby Józef K. był ojcem mojego dziecka.* Protokoły uznania wyglądają podobnie, ale

Przepis art.77 § 1 mówiący o tym, że oświadczenie konieczne do uznania ojcostwa może złożyć osoba, która ukończyła 16 lat i nie istnieją podstawy do jej całkowitego ubezwłasnowolnienia dotyczą tylko uznania przed sądem opiekuńczym (art.77 § 2).

całkowitego ubezwłasnowolnienia dotyczą tylko uznania przed sądem opiekuńczym (art.77 § 2).

Protokół podpisuje osoba, która przyjęła oświadczenie, oraz osoba, która je złożyła, chyba że nie może ona go podpisać. Przyczynę braku podpisu należy podać w protokole (art. 74 § 2). Sytuacja jest analogiczna do przypadku braku możliwości złożenia podpisu w akcie małżeństwa.

Protokół zawierający oświadczenie konieczne do uznania ojcostwa powinien być niezwłocznie przekazany do urzędu stanu cywilnego właściwego do sporządzenia aktu urodzenia dziecka (art.74 § 3).

Właściwym do przyjęcia protokołu uznania ojcostwa jest każdy kierownik urzędu stanu cywilnego, zgodnie z art.14 ust.1 ustawy z dnia 29 września 1986 r. Prawo o aktach stanu cywilnego (tekst jednolity Dz.U. z 2004 r. Nr 161, poz.1688 ze zmianami).

Zapis art.73 § 2 mówiący o tym, że kierownik usc. ma wyjaśniać rodzicom różnicę pomiędzy uznaniem ojcostwa a przysposobieniem uważam za niewykonalny w urzędach stanu cywilnego. Nie wyobrażam sobie takiej oto sytuacji: matka dziecka przychodzi do usc. z mężczyzną, który jest przekonany że jest ojcem dziecka, a kierownik usc. zaczyna niejako poddawać w wątpliwość ten fakt podejmując się tłumaczenia różnicy pomiędzy uznaniem ojcostwa a przysposobieniem. Czy ma powiedzieć np. *Wiecie państwo w prawie polskim, jeżeli dziecko nie korzysta z domniemania pochodzenia od męża matki, jego ojcostwo niekoniecznie musi być ustalone poprzez uznanie ojcostwa, dziecko można także przysposobić.*

.....
pieczęć urzędu stanu cywilnego

.....
miejscowość, data

**Protokół przyjęcia oświadczenia
o uznaniu ojcostwa**

W dniu ..... przed Kierownikiem Urzędu Stanu Cywilnego w ..... stawili się:

1. Pani..... zam. ...., legitymująca się dowodem osobistym nr .....

2. Pan ....., nazwisko rodowe ..... ur. dnia ..... w ..... zam. ...., legitymujący się dowodem osobistym nr.....
Pan ..... oświadczył, że jest ojcem małoletniego dziecka ..... dla którego został sporządzony akt urodzenia pod nr ..... w Urzędzie Stanu Cywilnego w.....
Obecna przy przyjęciu oświadczenia matka dziecka potwierdziła, że pan ..... jest ojcem jej dziecka.
Na skutek zgodnych (niezgodnych) oświadczeń rodziców dziecko nosi nazwisko .....

Rodzice dziecka oświadczyli, że przed sądem opiekuńczym nie toczy się sprawa o ustalenie ojcostwa.

.....
podpis matki dziecka

.....
podpis ojca dziecka

.....
podpis i pieczęć Kierownika USC

.....
pieczęć okrągła USC

Niniejszy protokół zostaje przekazany do:

1. Urzędu Stanu Cywilnego w ..... do aktu urodzenia dziecka nr .....

Uznanie ojcostwa polega na ..... , przysposobienie dziecka (pełne, niepełne, anonimowe), na ..... ?

Poza tym na temat przysposobienia kierownik urzędu stanu cywilnego nic nie musi wiedzieć, podobnie jak na temat rozdzielnności majątkowej, bo nie są to czynności do których wykonywania jest ustawowo zobowiązany. Jeżeli ustawodawca chciał w ten

sposób uświadamiać społeczeństwo, to obowiązek ten powinien spocząć na sądach opiekuńczych, do których należy i uznanie ojcostwa i przysposobienie dziecka, a nie na kierowniku usc.

Nowym zapisem zmiany Kodeksu rodzinnego jest zapis art.76 § 1, że uznanie ojcostwa nie może nastąpić po osiągnięciu przez dziecko pełnoletności.

.....
pieczęć podłużna usc.

.....
miejscowość, data

Pani .....
zam. ....

Pan.....
zam. ....

Działając w oparciu o przepis art.7 ust. 3a ustawy z dnia 29 września 1986 r. Prawo o aktach stanu cywilnego (tj. Dz.U. z 2004 r. Nr 161, poz.1688 ze zmianami) oraz art.77 § 2 ustawy z dnia 25 lutego 1964 r. Kodeks rodzinny i opiekuńczy (Dz. U. z 1964 r. Nr 9, poz.59 ze zmianami), Kierownik Urzędu Stanu Cywilnego w ..... odmawia przyjęcia oświadczeń o uznaniu ojcostwa małoletniego ..... dla którego został sporządzony akt urodzenia w Urzędzie Stanu Cywilnego w ..... pod numerem .....

Przyczyną odmowy oświadczenia jest fakt, iż matka małoletniego dziecka pani ..... w dniu ..... nie ma pełnej zdolności do czynności prawnych.

Zgodnie z wyżej podanym art.77 § 2 kod. rodz. i op. oświadczenia o uznaniu ojcostwa mogą złożyć rodzice dziecka przed sądem opiekuńczym. Właściwym do przyjęcia takiego oświadczenia będzie Sąd Opiekuńczy w .....

Otrzymują:

1. Pani .....
2. Pan .....
3. Urząd Stanu Cywilnego w .....
do aktu urodzenia nr .....

Kierownik USC w .....

.....
pieczęć i podpis

Jeżeli dziecko zmarło przed osiągnięciem pełnoletności, uznanie ojcostwa może nastąpić w ciągu sześciu miesięcy od dnia, w którym mężczyzna składający oświadczenie o uznaniu dowiedział się o śmierci dziecka, nie później jednak niż do dnia, w którym dziecko osiągnęłoby pełnoletność (art.76 § 2).

Pozostał zapis, że można

uznać ojcostwo przed urodzeniem się dziecka już poczętego (art.75 §1).

Zasady sporządzania protokołu uznania ojcostwa dziecka poczętego pozostały bez zmian. Zgodnie z art.44 ust.1 Prawa o aktach stanu cywilnego treść uznania dziecka poczętego wpisuje się do księgi urodzeń.

Nazwisko dziecka uznanego

przez ojca wynika ze zgodnych oświadczeń rodziców składanych z oświadczeniami koniecznymi do uznania ojcostwa.

Dziecko może nosić nazwisko: ojca, matki, matki+ojca, ojca+matki. Jeżeli rodzice dziecka nie złożyli oświadczeń o nazwisku dla dziecka, nosi ono nazwisko matki i dołączonego do niego nazwiska ojca (art. 89 §1). Jeżeli dziecko ukończyło lat 13 w chwili uznania, do zmiany jego nazwiska potrzebna jest jego zgoda.

Nazwisko dziecka nie może składać się więcej niż z dwóch członów. Jeżeli rodzice dziecka mają nazwiska dwuczłonowe, w skład nazwiska dziecka wchodzi pierwsze człony nazwisk rodziców, chyba że w wyniku połączenia powstałoby nazwisko, którego człony są jednakowe (art. 90¹), np.

matka: Kowalska-Jabłonowska,
ojciec: Kowalski-Burak.

Nie można utworzyć nazwiska dla dziecka z pierwszych członów nazwisk rodziców: Kowalska-Kowalski, czy Kowalski-Kowalski.

Jeżeli kierownik urzędu stanu cywilnego odmówi przyjęcia oświadczeń koniecznych do uznania ojcostwa, nie później niż w terminie siedmiu dni na piśmie powiadamia mężczyznę, który twierdzi że jest ojcem dziecka, i matkę dziecka o przyczynach odmowy i możliwości uznania dziecka przed sądem opiekuńczym; odpis pisma przesyła do urzędu stanu cywilnego właściwego do sporządzenia aktu urodzenia dziecka (art.7 ust.3a Prawa o aktach stanu cywilnego).

Przedstawiam przykładowy protokół uznania ojcostwa i pismo, o którym mowa powyżej.

Krystyna Gładych

NOWA USTAWA O ZMIANIE IMIENIA I NAZWISKA z 17 października 2008 roku (II)

■ Przemysław Wypych

Ciekawe *novum* przynosi przepis art. 4 ust. 1 pkt 4, zgodnie z którym ważny powód zmiany imienia i nazwiska zachodzi w przypadku zmiany na imię i nazwisko noszone zgodnie z przepisami prawa państwa, którego obywatelstwo również się posiada. Chodzi tu zatem o przypadek obywatela polskiego, który jest zarazem obywatelem państwa obcego, ubiegającego się o zmianę imienia lub nazwiska przysługujących mu zgodnie z prawem polskim - na imię lub nazwisko, które nosi w owym państwie obcym, którego również jest obywatelem. Skutkiem takiej zmiany jest zatem ujednoclenie imienia i nazwiska wnioskodawcy w perspektywie międzynarodowej, czyli stan, w którym w obu państwach, których jest obywatelem, nosi on te same oznaczenia osobowe. Nie trzeba chyba nikogo przekonywać, że stan taki jest pożądany zarówno z punktu widzenia interesu publicznego, jak i osoby, o której imię i nazwisko chodzi. Omawiany przepis jest pokłosiem niezwykle interesującego wyroku Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich z dnia 2 października 2003 roku wydanego w sprawie C 148/02 *Carlos Garcia Avello przeciwko Belgii*. W sprawie powyższej - w największym uproszczeniu - obywatel Hiszpanii domagał się od władz Belgii, by jego małoletnim dzieciom, mającym obywatelstwo zarówno Hiszpanii (po ojcu), jak i Belgii (po matce), przysługiwało w Belgii nazwisko utworzone wedle zasad właściwych prawu

hiszpańskiemu (czyli złożone z pierwszego członu nazwiska ojca połączonego z nazwiskiem rodzinnym matki), a nie według prawa Belgii, przewidującego nadanie dziecku nazwiska ojca. W powołanym orzeczeniu, cytowanym w uzasadnieniu projektu nowej ustawy, Trybunał stwierdził, że „artykuły 12 WE i 17 Traktatu WE należy interpretować w taki sposób, że uniemożliwiają one organom administracyjnym jednego państwa członkowskiego odmowę przyjęcia - w okolicznościach takich, jak w przypadku postępowania głównego - wniosku o zmianę nazwiska, złożonego w imieniu małoletnich dzieci zamieszkujących to państwo i posiadających podwójne obywatelstwa - tego państwa i innego państwa członkowskiego - jeżeli celem wniosku jest umożliwienie dzieciom noszenia nazwiska, do którego są uprawnione zgodnie z prawem i tradycją drugiego państwa członkowskiego”. Tak więc Trybunał stanął w omawianej sprawie na stanowisku, iż władze Belgii powinny - uwzględniając fakt przysługiwania własnym obywatelom obywatelstwa innego jeszcze państwa członkowskiego - dostosować nazwisko własnego obywatela do nazwiska, jakie przysługuje mu zgodnie z prawem tego właśnie innego państwa. Należy odnotować, że omawiany przepis ustawy o zmianie imienia i nazwiska wykracza poza konsekwencje wynikające bezpośrednio z powołanego judykatu Trybunału Sprawiedliwości. Po pierwsze bowiem nie czyni rozróżnień mię-

dzy państwami członkowskimi Unii Europejskiej a państwami trzecimi, po wtóre dotyczy zarówno osób małoletnich, jak i pełnoletnich. Doniosłe znaczenie praktyczne ma fakt, iż w związku z dążnością do umożliwienia pełnego ujednoclenia nazwiska przysługującego danej osobie według prawa polskiego z nazwiskiem, jakie nosi ona w innym państwie, którego również jest obywatelem, w omawianym przypadku nie obowiązuje zasada ograniczenia budowy nazwiska do dwóch najwyżej członów. Według bowiem art. 6 ust. 1 ustawy, statuującego powyższą zasadę, „po zmianie nazwiska, z zastrzeżeniem art. 4 ust. 1 pkt 4, nazwisko nie może składać się z więcej niż dwóch członów”. Tak więc w przypadku zmiany nazwiska na podstawie art. 4 ust. 1 pkt 4 ustawy, możliwe jest nadanie obywatelowi polskiemu nazwiska składającego się z trzech lub więcej członów - byleby tak zbudowane nazwisko przysługiwało mu według prawa innego państwa, którego również jest obywatelem. Zauważyć wypada, iż tak uzyskane nazwisko wieloczłonowe nabyte przez inne osoby już o wyłącznie polskim obywatelstwie, a to przez osobę, która zawarze małżeństwo z osobą o nazwisku ponaddwuczłonowym (art. 25 § 2 zd. trzecie k.r.o. stanowi, że z więcej niż dwóch członów nie może składać się nazwisko powstałe z połączenia dotychczasowych nazwisk małżonków, ustawa nie zawiera natomiast jakichkolwiek ogra-

niczeń co do nazwiska nabytego w drodze przyjęcia przez oświadczenie w trybie art. 25 § 1 k.r.o. nazwiska drugiego z małżonków) oraz przez dzieci takiej osoby.

Wreszcie, zauważmy również i fakt, że w przeciwieństwie do liczby członów nazwiska, w przypadku określonym w art. 4 ust. 1 pkt 4 ustawy aktualną pozostaje zasada ograniczenia liczby imion do dwóch, jako że art. 6 ust. 2 ustawy, zgodnie z którym po zmianie imienia można mieć najwyżej dwa imiona, nie zawiera zastrzeżenia analogicznego do zawartego w ust. 1 tegoż artykułu. W konsekwencji obywatel polski, będący jednocze-

zaniem mogą to być (na wskazanej podstawie prawnej) wyłącznie pierwsze i drugie spośród imion przysługujących mu według prawa państwa trzeciego, którego jest obywatelem. Skoro bowiem *ratio legis* omawianego przepisu sprowadza się do ujednoclenia oznaczeń imiennych osoby o wielorakim obywatelstwie, to cel taki uzyskać można jedynie w drodze nadania takich samych imion (i w tej samej kolejności) i tego samego nazwiska, co przysługujące danej osobie za granicą. Oczywiście, nadanie w omawianym przypadku innych imion niż pierwsze i drugie względnie tychże imion, ale w odwrotnej kolejności, będzie również

brzmienia tego przepisu nadanie nazwiska „*historycznego, wslawionego w dziedzinie kultury, nauki, działalności politycznej, społecznej albo wojskowej*” dopuszczalne jest wyłącznie w przypadku osoby posiadającej członków rodziny o tym nazwisku. Wyobraźmy sobie sytuację, w której obywatel polski, będący jednocześnie obywatelem państwa trzeciego, nosi wedle prawa tego państwa nazwisko spełniające określone w art. 5 warunki (co jest tym bardziej możliwe, że przepis art. 5 nie ogranicza się bynajmniej do nazwisk z kręgu **polskiej** historii, kultury, sztuki czy wojskowości, a zatem *lege non distinguende* odnosi się w tej samej mierze do nazwisk, które odbiły się wielkimi zgłoskami także i na kartach historii powszechnej) a jednocześnie nie posiada członków rodziny o tym nazwisku. Na gruncie opisanego przypadku rodzi się pytanie o dopuszczalność nabycia w drodze administracyjnej zmiany nazwiska historycznego, przysługującego wnioskodawcy wedle obcego prawa ojczystego, w jednoczesnym braku członków rodziny o tym nazwisku. Czy obywatel polski Jan Kowalski, po wykazaniu, że jest również obywatelem Wielkiej Brytanii, wedle prawa której nosi nazwisko Shakespeare albo Byron, a zarazem nie ma wstępnych ani małżonka o tym nazwisku, może skutecznie domagać się zmiany nazwiska Kowalski na wskazane nazwisko? Wedle literalnego brzmienia ustawy niewątpliwie nie – wszak ograniczenie z art. 5 ustawy ma zastosowanie do wszystkich przypadków zmiany nazwiska, w tym również motywowanych ważnymi powodami wyliczonymi *expressis verbis* w art. 4 ust. 1 ustawy. Moim jednak zdaniem możliwe i zasadne byłoby w takim przypadku zastosowanie wykładni celowościowej, i na podstawie jej wyników dopuszczenie powyższej możliwości.

(...) W przypadku zmiany nazwiska na podstawie art. 4 ust. 1 pkt 4 ustawy, możliwe jest nadanie obywatelowi polskiemu nazwiska składającego się z trzech lub więcej członów – byleby tak zbudowane nazwisko przysługiwało mu według prawa innego państwa, którego również jest obywatelem. Zauważyć wypada, iż tak uzyskane nazwisko wieloczłonowe nabyte może zostać w dalszej kolejności przez inne osoby już o wyłącznie polskim obywatelstwie.

śnie obywatelem państwa trzeciego, któremu według prawa tego państwa przysługują trzy imiona i czteroczłonowe nazwisko, uprawniony będzie do ubiegania się na podstawie art. 4 ust. 1 pkt 4 ustawy o nadanie mu w drodze administracyjnej zmiany nazwiska czteroczłonowego, ale jeśli chodzi o imiona – nie będzie mógł żądać nadania więcej niż dwóch imion, przy czym moim

dopuszczalne, ale na innej podstawie prawnej – w szczególności określonej w art. 4 ust. 1 pkt 2.

Ostatnią uwagą nasuwającą się w związku z unormowaniem art. 4 ust. 1 pkt 4 ustawy jest to, iż przypadek w nim określony nie został objęty wyłączeniem spod restrykcji polegającej na zakazie nadawania nazwisk historycznych, statuowanej w art. 5 ustawy. Wedle

Niewątpliwie natomiast za pożądane uznać należałoby dodanie w art. 5 po słowach „*chyba, że osoba ubiegająca się o zmianę nazwiska posiada członków rodziny o tym nazwisku*” słów „*albo nosi takie nazwisko zgodnie z przepisami prawa państwa, którego obywatelstwo również posiada*”.

Porównanie art. 5 ustawy z odpowiadającym mu przepisem art. 3 poprzednio obowiązującej ustawy o zmianie imion i nazwisk z 1956 roku nasuwa wniosek, iż ustawodawca zdecydował się na wzmoczenie ochrony nazwisk historycznych, czyniąc to przez zawężenie kręgu przypadków dopuszczalności nadania w trybie administracyjnym nazwisk tego rodzaju do sytuacji posiadania przez wnioskodawcę członków rodziny o tym nazwisku, podczas gdy na podstawie przepisów obowiązujących poprzednio nadanie nazwiska historycznego było możliwe nadto w przypadku, gdy wnioskodawca był pod tym nazwiskiem powszechnie znany. Drugim elementem wskazanej ewolucji stanu prawnego stało się natomiast zdefiniowanie - w art. 3 pkt 3 ustawy - członka rodziny jako małżonka oraz wstępnego osoby ubiegającej się o zmianę imienia lub nazwiska, podczas gdy poprzednia ustawa, nie definiując tego pojęcia, dawała podstawę do szerszego rozumienia powyższego terminu (przykładowo obejmowania jego zakresem znaczeniowym również zstępnych tudzież rodzeństwa wnioskodawcy), co przekłada się na większą liczbę przypadków dopuszczalności nadania nazwiska historycznego. Nie wdając się w próbę rekonstrukcji racji, które legły u podstaw opisanego „zaostżenia kursu” w zakresie dopuszczalności nadania nazwisk historycznych w trybie administracyjnym, odnotujmy jednak, iż odbyło się to za cenę wprowadzenia groteskowej definicji

(eliminującej z kręgu członków rodziny chociażby dzieci, wnuki i rodzeństwo), przy jednoczesnym braku dostatecznego przemyślenia relacji art. 5 ustawy do przypadku określonego w art. 4 ust. 1 pkt 4, co szczegółowo omówione zostało w poprzednim akapicie.

Pozytywnie ocenić należy unormowanie, jakie znalazło się w art. 7 nowej ustawy, określające zakres dopuszczalnych zmian nazwiska pod względem jego funkcji. O ile ust. 1 wskazanego artykułu potwierdza niebudzącą dotychczas żadnych praktycznie wątpliwości

czy uwzględnienie takiego wniosku oznacza automatycznie zmianę nazwiska rodowego wnioskodawcy, czy też może ograniczać się wyłącznie do nazwiska noszonego aktualnie (po zawarciu małżeństwa). Nowo wprowadzony przepis art. 7 ust. 2 ustawy przewiduje w takim przypadku brak automatyzmu w rozciągnięciu się opisanej zmiany na nazwisko rodowe, a ściślej – stanowi, iż zmiana nazwiska aktualnego rozciąga się na nazwisko rodowe wyłącznie na wyraźne żądanie osoby ubiegającej się o zmianę nazwiska. Tak więc

Najwięcej bodaj krytycznych uwag budzi art. 8 ustawy, regulujący kwestię wpływu zmiany nazwiska rodziców (jednego z rodziców) na nazwisko małoletnich dzieci oraz dzieci, które urodzą się małżonkom już po administracyjnej zmianie ich nazwiska.

zasadę, w myśl której zmiana nazwiska może dotyczyć nazwiska noszonego aktualnie lub nazwiska rodowego, o tyle ust. 2 rozstrzyga rodzący dotąd odmienność zapatrywań i rozbieżności w orzecznictwie dylemat streszczający się w pytaniu o możliwość samoistnej zmiany nazwiska noszonego po zawarciu małżeństwa przy jednoczesnym pozostawieniu bez zmian nazwiska rodowego w sytuacji, w której oba te nazwiska są tożsame (równobrzmiące). W praktyce dylemat ów dotyczył sytuacji małżonka noszącego po zawarciu małżeństwa swoje dotychczasowe nazwisko (rodowe), występującego z wnioskiem o nadanie mu w trybie administracyjnym nazwiska drugiego z małżonków, wątpliwość zaś polegała na tym,

jedynie wtedy, gdy wnioskodawca jednoznacznie zaznaczy w swym wniosku, iż pragnie zmienić swe aktualne nazwisko również w zakresie pełnionej przez nie zarazem funkcji nazwiska rodowego – orzeczona zmiana będzie dotyczyć tak nazwiska aktualnego, jak i rodowego. W przeciwnym zaś wypadku nazwisko rodowe pozostawać będzie bez zmian – to jest nastąpi taki stan, jaki miałyby miejsce w przypadku złożenia przez wnioskodawcę przy zawieraniu małżeństwa oświadczenia o przyjęciu nazwiska drugiego z małżonków w trybie art. 25 k.r.o. (oczywiście konkluzja ta odnosi się do przypadku, gdy wnioskodawca domaga się zmiany nazwiska na nazwisko swego aktualnego małżonka, a nie na inne jeszcze nazwisko).

Na gruncie unormowania omawianego właśnie art. 7 ustawy osoba, która nie zawierała dotąd związku małżeńskiego, może zmienić swe nazwisko aktualne jedynie „włącznie” z pełnioną przez to nazwisko funkcją nazwiska rodowego. Innymi słowy – zmieniając nazwisko aktualne, zmieni ona jednocześnie swe nazwisko rodowe, choć podobnie jak w omówionym powyżej przypadku osoby, która zawierając związek małżeński pozostała przy swym dotychczasowym nazwisku, nazwisko aktualne i rodowe będą tożsame.

Najwięcej bodaj krytycznych uwag budzi art. 8 ustawy, regulujący kwestię wpływu zmiany nazwiska rodziców (jednego z rodziców) na nazwisko małoletnich dzieci oraz dzieci, które urodzą się małżonkom już po administracyjnej zmianie ich nazwiska. Przepisów w znakomitej większości powieliła – w moim przekonaniu zupełnie bezkrytycznie i bezrefleksyjnie – treść dotychczasowego art. 5 ustawy o zmianie imion i nazwisk z 1956 roku, ignorując przy tym całkowicie kilka istotnych elementów, jakie różnią stan prawny z okresu redagowania tego przepisu z obecnym stanem prawnym. Co gorsza – wprowadzone w ust. 1 uzupełnienie dotychczasowej jego treści o frazę „i na dzieci, które zrodzą się z tego małżeństwa”, skutkiem braku zamieszczenia analogicznego sformułowania także i w ust. 2, rodzi obok dotychczas istniejących dodatkowo problemy.

Ponieważ zagadnienia te miałem okazję omawiać już szczegółowo przedstawiając swe uwagi do projektu ustawy, obecnie ograniczę się do generalnego sformułowania swoich zastrzeżeń. Po pierwsze: oto art. 8 ust. 1 odnosi się do sytuacji zmiany nazwiska obojga rodziców, która to zmiana odbyć się może w wyniku

dwóch decyzji administracyjnych wydanych po przeprowadzeniu dwóch odrębnych postępowań administracyjnych, które przy tym mogą być prowadzone przez różnych kierowników urzędu stanu cywilnego (w przypadku, gdy rodzice dziecka będą mieć miejsce stałego pobytu w różnych gminach) – brak jest bowiem prawnych podstaw do obejmowania jednym postępowaniem i jedną decyzją zmian nazwiska obojga pełnoletnich osób. Brak jest zatem jednego aktu, mocą którego oboje rodzice zmienią swe nazwiska – zmiana ich nazwisk na to samo nazwisko będzie sumą dwóch decyzji wydanych w mniejszym bądź większym dystansie czasowym od siebie, co każe zadać pytanie o miejsce zamieszczenia stosownego postanowienia dotyczącego zachodzącego wszak z mocy prawa (czyli niewymagającego wniosku strony) rozciągnięcia się zmiany nazwiska rodziców na małoletnie dzieci. Czy zamieszczać je już w pierwszej decyzji, antycypując niejako zmianę nazwiska drugiego z rodziców, która jeszcze nie nastąpiła, ale w przedmiocie której złożony został już stosowny wniosek? Czy też zamieszczać je w obu decyzjach dotyczących nazwisk rodziców, prowadząc tym samym do powielenia się tego samego zapisu w dwóch odrębnych aktach administracyjnych? Czy może wreszcie ujmować je wyłącznie w drugiej chronologicznie decyzji, czyli w akcie dotyczącym rodzica, który na podstawie decyzji zmienia nazwisko na takie samo, jakie mocą wcześniejszej decyzji nabył już uprzednio drugi z rodziców? Uważam, że najtrafniejszym rozwiązaniem jest ostatnia z podanych metod, odzwierciedlająca w sposób odpowiadający rzeczywistości stanowi prawnemu moment, w którym dochodzi realnie do „zmiany nazwiska obojga rodziców”. *Nota bene* analogiczne

rozwiązanie należałoby mym zdaniem stosować w przypadku, gdyby zmiana dotyczyła wprawdzie tylko jednego z rodziców, ale polegać miała na przyjęciu przezeń nazwiska drugiego z rodziców. Wprawdzie literalnie przypadek taki odpowiada hipotezie art. 8 ust. 2 ustawy (zmiana nazwiska jednego z rodziców), ale z punktu widzenia *rationis legis* unormowania art. 8 ust. 1, jaką jest ujednolicenie nazwisk małoletnich dzieci z nazwiskiem rodziców w przypadku, w którym rodzice noszą to samo nazwisko, oczywiście względy natury celowościowej zdecydowanie przemawiają za stosowaniem w takich przypadkach przepisu art. 8 ust. 1.

Po drugie, uzupełnienie wyłącznie przepisu art. 8 ust. 1 sformułowaniem „i na dzieci, które zrodzą się z tego małżeństwa”, bez dodania analogicznej frazy w ust. 2, sugeruje rozwiązanie, w myśl którego zmiana nazwiska obojga rodziców odnosi skutek względem dzieci zrodzonych już po administracyjnej zmianie i ma ten walor, że i młodsze, i starsze rodzeństwo nosi to samo nazwisko, zaś rozciągająca się pod warunkami określonymi w art. 8 ust. 2 na małoletnie dzieci zmiana nazwiska jednego z rodziców nie ma już takowego skutku względem dzieci urodzonych po tej zmianie, skutkiem czego te ostatnie przychodzą na świat z nazwiskami, które po pierwsze są inne niż nazwiska ich starszego rodzeństwa, na które rozciągnęła się zmiana, a po wtóre, mogą być nawet inne niż aktualne nazwiska ich ojca i matki (mianowicie w sytuacji, gdy pierwotnie nazwiska rodziców były różne, a zmiana dotyczyła rodzica, który „dawał” nazwisko dzieciom). Otóż rozwiązanie takie uważam za wysoce problematyczne i będące raczej skutkiem braku rozważenia przez ustawodawcę wszystkich możliwych konfigu-

racji zmian nazwisk rodziców (z uwzględnieniem, czy wyjściowo rodzice noszą te same, czy różne nazwiska oraz czy w przypadku zmiany nazwiska tylko jednego z rodziców dotyczy to rodzica, którego nazwisko noszą dzieci, czy też drugiego z rodziców), a nie świadomej decyzji legislacyjnej.

Podobnie żadnego wpływu na unormowanie art. 8 ustawy nie wywarło wprowadzenie w Kodeksie rodzinnym i opiekuńczym możliwości nadania dziecku nazwiska powstałego z połączenia nazwiska matki z nazwiskiem ojca. Jeśli wyobrazić sobie sytuację, w której matka nosi nazwisko „Nowak”, ojciec „Kowalski”, rodzice oświadczyli, że dzieci zrodzone z ich małżeństwa będą nosić nazwisko „Nowak-Kowalski”, a następnie po urodzeniu dwójki dzieci ojciec zmieni administracyjnie nazwisko na „Wiśniewski”, to powstają następujące pytania: czy rozciągnięcie zmiany nazwiska na małoletnie dzieci (przy spełnieniu warunków określonych w art. 8 ust. 2) skutkować będzie dla nich nabyciem nazwiska „Nowak-Wiśniewski” czy też „Wiśniewski”? Czy dzieci zrodzone w tym małżeństwie już po administracyjnej zmianie, będą nosić nazwisko „Nowak-Kowalski” (jak здаwałoby się wynikać z art. 8 ust. 2, który literalnie nie przewiduje rozciągnięcia się zmiany nazwiska jednego z rodziców na dzieci urodzone po zmianie, a w której to sytuacji dzieci urodzone po zmianie nosiłyby inne nazwiska niż ich starsze rodzeństwo, na które zmiana się rozciągnęła – co jest sprzeczne z dyspozycją art. 89¹

k.r.o., w myśl którego dzieci pochodzące od tych samych rodziców noszą takie samo nazwisko, z zastrzeżeniem przepisów, które do zmiany nazwiska dziecka wymagają jego zgody) czy też nazwisko „Nowak-Wiśniewski” względnie „Wiśniewski” (podobnie jak ich starsze rodzeństwo)? Próżno szukać w nowej regulacji jasnych i jednoznacznych odpowiedzi na powyższe pytania. Podsumowując powyżej przedstawione wątpliwości uważam, że przepisy zawarte w art. 8 ust. 1 i 2 ustawy pozostawiają wiele do życzenia, zwłaszcza w kwestiach wpływu na nazwisko dzieci zmiany nazwiska jednego tylko z rodziców w przypadku, gdy rodzice

nego i opiekuńczego dotyczącymi zgody dziecka na zmianę nazwiska w związku z uznaniem ojcostwa (art. 89 § 1 zd. czwarte k.r.o.), sądowym ustaleniem ojcostwa (art. 89 § 2 zd. drugie k.r.o.) oraz nadaniem małoletniemu dziecku nazwiska, jakie noszą albo nosiłyby dzieci zrodzone z małżeństwa jednego z jego rodziców z osobą, która nie jest jego rodzicem (art. 90 § 1 zd. drugie w zw. z § 3 k.r.o.).

Odnosić też należy nowo wprowadzoną regulację formy złożenia przez drugiego z rodziców oraz dziecko, które ukończyło 13 lat, zgody na zmianę nazwiska lub imienia dziecka (co może polegać albo na rozciągnięciu na małoletnie dziecko zmiany nazwiska jednego

Odnosić też należy nowo wprowadzoną regulację formy złożenia przez drugiego z rodziców oraz dziecko, które ukończyło 13 lat, zgody na zmianę nazwiska lub imienia dziecka.

z rodziców – art. 8 ust. 2 – albo na samostannej zmianie nazwiska lub imienia dziecka – art. 9 ust. 2). Przepis art. 8 ust. 4 stanowi w tej mierze, że zgoda taka może

zostać wyrażona osobiście przed właściwym miejscowo kierownikiem urzędu stanu cywilnego lub w formie pisemnej z podpisem notarialnie poświadczonym, zaś w przypadku osób zamieszkałych za granicą – nadto za pośrednictwem konsula Rzeczypospolitej Polskiej. Rozwiązanie takie przypomina unormowanie przepisu art. 10, dotyczącego formy złożenia wniosku o zmianę imienia i nazwiska, czy jednak jest to regulacja w pełni analogiczna – rozważymy w trzecim, ostatnim odcinku naszych uwag o nowej ustawie o zmianie imienia i nazwiska, który poświęcony zostanie zagadnieniom proceduralnym, uregulowanym w art. 9 - 13 ustawy.

wyjściowo noszą różne nazwiska, a już zwłaszcza w przypadku, gdy nazwisko dzieci utworzone jest z połączenia nazwisk rodziców. Powyższe nie oznacza wcale, iżby w art. 8 ustawy nie znalazły się zmiany, które ocenić wypada pozytywnie. Do takich niewątpliwie należy obniżenie do 13 lat wieku, od którego osiągnięcia do rozciągnięcia zmiany nazwiska jednego z rodziców na małoletnie dziecko wymagana jest zgoda tego dziecka (art. 8 ust. 2 zd. drugie). Tak określona granica wieku odpowiada zarówno z wiekiem, z osiągnięciem którego dziecko stosownie do przepisu art. 15 kodeksu cywilnego uzyskuje ograniczoną zdolność do czynności prawnych, jak i z wiekiem określonym przepisami kodeksu rodzin-

Przemysław Wypych

Adres USC

22-200 Włodawa
 al. Józefa Piłsudskiego 41
 tel. +48 82 572 24 50, faks +48 82 572 24 54
 www.wlodawa.eu
 e-mail: usc@wlodawa.eu

Wnętrze USC

Włodawa

województwo lubelskie

kod terytorialny miasta 0619011

liczba mieszkańców miasta ok. 15 000
 gminy 6 100

powierzchnia miasta i gminy 26 242 ha

WŁODAWA

Włodawa jest miastem położonym na Pojezierzu Łęczyńsko-Włodawskim u ujścia rzeki Włodawki do Bugu, wzdłuż którego przebiega granica z Ukrainą i Białorusią. Należy do najstarszych osiedli nad środkowym Bugiem, a pierwsze wzmianki o Włodawie pojawiły się już w XII w. W drugiej połowie XV w. znalazła się w granicach Wielkiego Księstwa Litewskiego.

W 1534 r. otrzymała prawa miejskie - będąc posiadłością Sanguszków, którzy zbudowali tutaj zamek i wzmocnienia miejskie. Pod koniec XVII w. przeszła w ręce Ludwika Konstantego Pocięja, a następnie Jerzego Fleminga. Kolejnymi posiadaczami miasta byli Czartoryscy i Zamoyscy.

W połowie XIX w. Włodawa przestała być miastem prywatnym, a stała się własnością rządu carskiego. Po odzyskaniu niepodległości Włodawa została stolicą powiatu, ale wyniszczona gospodarczo nie miała perspektyw rozwoju.

W okresie międzywojennym była miastem różnych wyznań i narodowości.

Podczas okupacji straciła ponad połowę swoich mieszkańców, w tym wszystkich żydów zamordowanych w zbudowanym w pobliskim Sobiborze obozie zagłady.

Obecnie Włodawa jest miastem powiatowym liczącym ok. 15 tysięcy mieszkańców i stanowi najważniejsze centrum administracyjne, handlowe i usługowe regionu. Walory przyrodnicze i zachowane w prawie naturalnym stanie środowisko sprawiły, że w olbrzymiej większości są to tereny objęte ochroną. Wzdłuż rzeki Bug rozciąga się Sobiborski Park Krajobrazowy, pełen jeziorok położonych wśród łąk i lasów. Na szczególną uwagę zasługuje również Poleski Park Narodowy. Te piękne tereny rekreacyjne wokół Jeziora Białego to wspaniałe miejsca na wypoczynek i turystykę.

Wizytówką miasta jest Międzynarodowe Poleskie Lato z Folklorem organizowane we Włodawie od 1991 roku, a także Festiwal Trzech Kultur, który upamiętnia tradycję trójkulturowości.

Włodawa jest przykładem współistnienia różnych kultur. Świadczą o tym zabytkowe obiekty kultury religijnej:

- kościół pw. św. Ludwika, późnobarokowy, wzniesiony wg projektu Pawła Fontany w latach 1739-1780,
- klasztor oo. Paulinów wzniesiony w początkach XIII w. w stylu barokowym,
- synagoga - jej budowę rozpoczęto w 1764 r., jest to jeden z najcenniejszych sakralnych zabytków architektury żydowskiej w Polsce. Obecnie mieści się tu Muzeum Pojezierza Łęczyńsko-Włodawskiego,
- cerkiew prawosławna pw. Narodzenia NMP wzniesiona w latach 1893-95.

Wielonarodowa, wielowyznaniowa i wielokulturowa przeszłość Włodawy ma ogromny wpływ na kształt obecnego życia kulturalnego miasta i regionu.

Urząd Stanu Cywilnego we Włodawie mieści się w Ratuszu. Włodawskim Urzędem Stanu Cywilnego zarządza kierownik Stanisław Wojciuk wraz z zastępcą Albiną Dejer. Urząd Stanu Cywilnego obejmuje swoim działaniem miasto i gminę Włodawa w pełnym zakresie czynności oraz ościennie gminy z terenu powiatu włodawskiego z zakresu rejestracji urodzeń i zgonów - z uwagi na lokalizację szpitala powiatowego.

W archiwum Urzędu Stanu Cywilnego znajdują się księgi parafialne wyznania katolickiego, prawosławnego, mojżeszowego i księgi stanu cywilnego od 1946r., a także odpisy ksiąg gmin byłego powiatu włodawskiego z lat 1946-1986.

W Urzędzie Stanu Cywilnego we Włodawie sporządza się rocznie około

- 360 aktów urodzeń,
- 200 aktów małżeństw,
- 370 aktów zgonów.

Rocznie wydaje się ok. 8 500 odpisów i ok. 160 decyzji.

Od września 2005 r. Urząd Stanu Cywilnego we Włodawie korzysta z programu komputerowego do rejestracji stanu cywilnego firmy TECHNIKA IT SA z Gliwic.

Sala ślubów

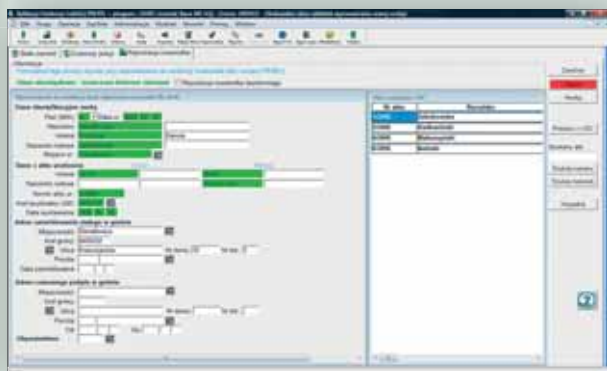
HOMOLOGACJA
MSWiA OD 27.07.2007

- Nowoczesne oprogramowanie
- Relacyjne bazy danych (SQL)
- Wzajemna integracja systemów

Oferowany przez firmę TECHNIKA IT SA pakiet programów PB_ewid + PB_USC stanowi zintegrowany system obsługi danych osobowych mieszkańców. Każdy z wymienionych programów użytkowany oddzielnie realizuje podstawowe funkcje użytkowe i spełnia wszystkie wymagania. Oba programy są zgodne z ustawami o aktach stanu cywilnego, ewidencji ludności i dowodach osobistych oraz ustawą o ochronie danych osobowych.

Współdziałanie obu programów polega na możliwości korzystania przez usc. z danych w ewidencji ludności w przypadku: rejestracji urodzenia, wpisywania zapewnień, rejestracji aktu małżeństwa oraz rejestracji zgonu.

Biuro ewidencji ludności może pozyskać dane z usc. w przypadku: zameldowania noworodka, przysposobienia dziecka, zmiany imion i nazwisk, zmiany płci, zmiany stanu cywilnego, rejestracji zgonu, zmian danych i sprostowań w aktach urodzenia, małżeństwa i zgonu.

FUNKCJE PROGRAMU PB_ewid

- ✓ Wyszukiwanie osób wg wymaganych kryteriów
- ✓ Wprowadzenie do ewidencji nowej osoby
- ✓ Pełna obsługa bieżącej ewidencji ludności
- ✓ Zmiana zameldowania oraz wymeldowanie
- ✓ Zmiana imion i nazwisk
- ✓ Rejestracja i zmiana aktów urodzenia
- ✓ Zmiana stanu cywilnego – jednoczesna dla obu małżonków
- ✓ Rejestracja zgonu z jednoczesną zmianą stanu cywilnego małżonka
- ✓ Obsługa GUS - sprawozdania
- ✓ Rejestracja wymiany dokumentu tożsamości
- ✓ Prowadzenie rejestrów wyborczych, drukowanie list wyborczych
- ✓ Wymiana danych z PB_USC
- ✓ Drukowanie zawiadomień, zestawień i raportów
- ✓ Rejestracja udostępnienia danych osobowych
- ✓ Komunikacja z bazami CBD i TBD
- ✓ Drukowanie karty KOM
- ✓ Tworzenie bazy adresowej w gminie
- ✓ Rejestr osób poszukiwanych

FUNKCJE PROGRAMU PB_USC

- ✓ Wyszukiwanie aktów w komputerowym skorowidzu
- ✓ Rejestracja zdarzeń
- ✓ Wydawanie odpisów
- ✓ Wzmianki dodatkowe modyfikujące odpisy skrócone
- ✓ Przypiski i zawiadomienia, adnotacje
- ✓ Drukowanie odpisów skróconych na drukach wielojęzycznych
- ✓ Zaświadczenia o zdolności prawnej
- ✓ Obsługa GUS - karty statystyczne małżeństw
- ✓ Dziennik udostępnień danych osobowych
- ✓ Obsługa BEL - przekazywanie i pozyskiwanie danych do/z programów PESEL
- ✓ Redagowanie protokołów, decyzji i innych dokumentów
- ✓ Automatyczne adresowanie zawiadomień i kopert
- ✓ Słowniki podziału terytorialnego z adresami urzędów
- ✓ Prosta obsługa wydruków
- ✓ Rejestracja podań, obieg dokumentów

Oba programy rozszerzono o dodatkowe usługi sieciowe (WebServices) umożliwiające pobieranie danych z ewidencji ludności i przesyłanie ich do SOO w celu wypełnienia wniosku o wydanie dowodu osobistego oraz przeglądanie elektronicznych odpisów skróconych asc. w celu weryfikacji danych w tymże wniosku. Integracja może być rozszerzana na dowolne aplikacje dziedzinowe zainstalowane w urzędzie.

CENNIK

Licencja podstawowa	PB_ewid wer. 1.5.x	PB_USC wer. 6.43.x
Każde dodatkowe stanowisko	1950,00 zł	1950,00 zł
Migracja danych archiwalnych	450,00 zł	450,00 zł
Integracja systemów PB_USC i PB_ewid	od 300,00 zł	od 300,00 zł
Integracja systemów PB_USC z systemami EL innych producentów		od 1000 zł
Wdrożenie (1 dzień/1 osoba)		
	550,00 zł + 50,00 zł za każde dodatkowe stanowisko + koszty dojazdu: 1,10 zł/km	
	(w urzędach 1-stanowiskowych w cenie licencji + koszty dojazdu: 1,10 zł/km)	

Uwaga: ceny bez VAT!

Wymagania systemowe: Windows Vista i wyższe, zalecana szybkość procesora – 2 GHz, zalecana pamięć operacyjna – 2 GB, zalecana rozdzielczość ekranu 1280x1024, drukarki igłowe dla usc np. OKI 390 FB, OKI 6300, drukarki laserowe lub atramentowe dla ewid, bazy SQL: MySQL 5, MS SQL, MS SQL Express, Oracle, Sybase.

Zamówienia i informacje: TECHNIKA IT SPÓŁKA AKCYJNA, 44-102 Gliwice, ul. Toszecka 2
tel. 032 338 38 53, 032 338 38 54, faks 032 338 38 56, www.usc.pl, e-mail: bok@technikait.com.pl